

Медаль Нельсона Манделі вручено МАУП за високі досягнення в розвитку освіти та внесок у міжнародну співпрацю

ПЕРСОНАЛ

Плюс

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
КАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

№ 111

30 березня – 5 квітня 2005 року

Ціна договірна

АНОНС **НОМЕРА**
ПІСЛЯМОВА

2

Юлія Тимошенко:
«Потрібні здібні менеджери державних підприємств»

ТЕМА

4-5

«Демократія Содому»

СУСПІЛЬСТВО

6

Курочкін:
кримінальний талант

КУЛЬТУРА

9

Олександр Муратов –
відкривач талантів

ДЕНЬ АКАДЕМІЇ

11

«Правничка клініка» в МАУП

Конференція

ПРАВОСЛАВНІ ДУХОВНІ ЦІННОСТІ У СВІТЛІ СЬОГОДЕННЯ

Міжрегіональна Академія управління персоналом приділяє значну увагу вихованню нинішніх і майбутніх поколінь на основах високої моральності, поглиблення солідарності слов'янських і всіх православних народів у справі відродження і поширення вічних християнських цінностей.

25 березня у МАУП відбулася третя традиційна Міжнародна науково-практична кон-

ференція «Роль православних духовних цінностей у формуванні національної свідомості та громадянської позиції сучасної молоді». Наукове зібрання організовано Міжнародною Кадровою Академією, Київською духовною академією, Центром пам'яткознавства УТОПІК і НАН України, Конфедерацією недержавних вищих закладів освіти.

Конференція розпочалася молебнем біля каплиці свято-

го Георгія Побідоносця. Молебен відправив завідувач кафедри теології МАУП, кандидат богослов'я, протоієрей Діонісій Мартишин.

У науковому форумі взяли участь науковці, громадські діячі, представники духовенства, професори і студенти. Зокрема професор, директор Інституту культурологічних та етнополітичних досліджень імені Іларіона МАУП Василь Яременко, доктор педагогіч-

них наук, професор, директор Центру риторики «Златоуст» Галина Сагач, доктор технічних наук, директор Книжкової палати України Микола Сенченко, ігуменія, настоятелька Одеського Архангело-Михайлівського монастиря Серафима та інші.

Вітаючи гостей та учасників конференції, заслужений працівник освіти України, президент МАУП і МКА Георгій Шокін зазначив: «Ми вступаємо в нову епоху, де домінуватимуть духовні цінності, тобто доба політики, економіки, фінансів залишається у минулому. У новій епосі головним буде розвиток духу й душі людини. І МАУП, знаючи про закономірності розвитку світу, приділяє значну увагу саме духовному вихованню молоді. З кожним роком ми бачимо, як змінюються студенти, як вони тягнуться до світла, любові, справедливості. А ми всі, своєю чергою, знаємо, що Бог є любов, Бог є світло і немає в ньому темряви».

Докладніше про цю подію – в наступному числі «Персоналу Плюс»

На часі

УКРАЇНСЬКУ КОНСЕРВАТИВНУ ПАРТІЮ ЗАРЕЄСТРОВАНО

25 березня Міністерство юстиції України офіційно зареєструвало Українську консервативну партію. Таким чином, нині в нашій країні вже діє понад 120 партій. Утім, як уже повідомляв «Персонал Плюс», на відміну від лівової частки партій, які в основному є «дочірніми підприємствами» впливових партій або забаганкою багатих, українські консерватори планують стати справді потужною політичною силою. Своє місце Українська консервативна партія вбачає на правому фланзі політичного спектра, де братиме участь у формуванні право-консервативного блоку національно-демократичних сил. Мета такого блоку – постійне утримання української влади на обраному українському шляху, захист національних інтересів і українства в усьому світі, розбудова справді Української держави. Ос-

новною метою діяльності УКП є утвердження гармонійного демократичного ладу в Україні як необхідної умови самореалізації українського суспільства. Головним же завданням партії відповідно до її програми є повномасштабна реалізація української національної ідеї та формування нової національно свідомої еліти, здатної реалізувати цю ідею.

новною метою діяльності УКП є утвердження гармонійного демократичного ладу в Україні як необхідної умови самореалізації українського суспільства. Головним же завданням партії відповідно до її програми є повномасштабна реалізація української національної ідеї та формування нової національно свідомої еліти, здатної реалізувати цю ідею.

✓ На часі

Юлія Тимошенко:

«ЯКЩО НЕ НАВЕСТИ ЛАД — ГРОШІ ВИТКАТИМУТЬ РІКОЮ»

Прем'єр-міністр планує провести конкурси на управління 10—15 державними підприємствами

Про це Юлія Тимошенко повідомила після засідання уряду, на якому, за її словами, після зауважень Міністерства юстиції було ухвалено «остаточний варіант положення про проведення конкурсів».

«Буде визначено перелік з 10—15 підприємств, і їхні керівники візьмуть участь у конкурсі, незалежно від того, призначені вони вже, чи ні», — зауважила Юлія Тимошенко.

За словами Прем'єра, їх перевірятимуть «на здатність дати прибуток». Як відомо, попри ініціативу Тимошенко, жоден конкурс на керівника держпідприємств не відбувся, хоча всі вони й були призначені указами Президента. Загалом, повідомила Юлія Тимошенко, питання конкурсів болісне. «Ми звикли призначати керівників без конкурсу, користуватися менеджментом для тиньових прибутків», — зазначила вона.

Тимошенко також повідомила, що в Кабміні схвалено проект закону про нову процедуру про-

ведення тендерів закупівлі робіт і послуг на держпідприємствах.

«Після перевірки тендерів ми побачили, що такої вахханалії і крадіжок жодна країна не знає! Закуповували товари і послуги в 2—4 рази дорожче! Якщо ми не наведемо лад у цій галузі, у нас гроші виткатимуть широкою рікою», — додала Прем'єр.

Юлія Тимошенко запропонувала, щоб про проведення тендеру повідомляли заздалегідь і допускати на нього всіх, без винятку. Друга вимога — по-

вний перелік охочих купити підприємство.

«Третій етап тендеру — про проведення повідомляють депутатів рад відповідного рівня. Якщо це «Нафтогаз», «Укрзалізниця» — то депутатів Верховної Ради. Якщо місцевого масштабу — то депутатів місцевих рад», — зауважила Тимошенко.

За її словами, «всі, хто може запропонувати послуги або товари, подає їх у конверті, який відкривають у присутності ЗМІ».

Віднині перевага надаватиметься вітчизняному виробникові.

«Гадаю, не легко буде провести цей закон через парламент. Тому ми звертаємося до Президента, щоб він подав його як першочерговий, як такий, що не потребуватиме голосування за включення до порядку денного».

Розповідаючи про перебіг програми «Контрабанда — стоп», Тимошенко сказала: «У нас в 3,5 рази зросли надходження від розмитнення, ніж було торік».

✓ Крапці над «і»

ГЕНПРОКУРАТУРА РОЗБЕРЕТЬСЯ, ЧОМУ ЗВІЛЬНИЛИ ЗАСТУПНИКА ТУРЧИНОВА

Заступник голови СБУ **Олександр Скибинський**, через відставку якого виник конфлікт між секретарем РНБО **Петром Порошенком** і головою СБУ **Олександром Турчиновим**, можливо, звернеться до Генпрокуратури, щоб дізнатися, хто збивав про нього «секретну інформацію».

«Мені як громадянину, який живе у правовій державі, а по-моєму, саме за

це боролися люди на Майдані, хотілося б знати, хто, на якій підставі, з чієї санкції і за чий завданням збивав про мене «секретну інформацію», хто її засекретив і поклав на стіл президенту? Можливо, я навіть звернуся до Генпрокуратури, щоб перевірити правочинність таких дій», — сказав він в інтерв'ю газети «Дзеркало тижня».

На запитання, чи раніше перетиналися його

шляхи з Порошенком, Скибинський відповів негативно. Проте на запитання, чи саме він за розпорядженням Турчинова керував операціями на кількох обленерго, він відповів: «Я справді займався, у межах компетенції Служби, питанням недопущення протиправних силових дій у процесі зміни власників низки обленерго».

✓ Вибори — 2006

НАСТУПНІ ВИБОРИ БУДУТЬ ЩЕ БРУДНІШИМИ?

Комітет виборців України відзначає неготовність законодавчої бази та партій до парламентських виборів, що мають відбуватися через рік. Утім, за словами голови КВУ **Ігоря Попова**, місцевий бізнес хоче виборів, хоче влади і готовий за це заплатити. Очолована ним

організація пропонує не здійснювати наступного року повного переходу на пропорційну систему виборів, а також здійснити законодавчі зміни, які протидіяли б фальсифікації переліку.

«Оцінюючи можливий рівень напруженості й порушень на виборах 2006

року, можна вже зараз прогнозувати, що вибори будуть дуже брудними, дуже конфліктними, супроводжуватимуться чорним піаром, компрометом, використанням будь-яких технологій і величезною кількістю судових позовів», — зазначив Ігор Попов.

✓ Обережно, шахраї!

КІЯНИНА ЄВРЕЙСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ РОЗШУКУЄ ФБР

Федеральне бюро розслідування США розшукує не безпечною злочинця **Семіона Могилевича**, 1946 року народження, уродженця Києва, єврея — за рекет, шахрайства і відмивання грошей. Як повідомляють офіційний сайт ФБР, у розшукуваного зріст 1,6—1,7 м, вага —

131,5 кг, сиве волосся (має лисину). Особлива примета — рябе обличчя після віспи.

Імовірне місце перебування — Росія, США, Англія.

Можливо мати документи на ім'я Сева Могилевич, Семен Юдкович Палгюк, Семен Юдкович Телеш, Семіон Могилевич, Семен Могилевич, Ши-

мон Макелвіш, Шимон Макелвіш.

Семіона Могилевича разом з його спільниками Ігорем Фішерманом і Анатолієм Цюором розшукують за підозрою у шахрайстві стосовно інвесторів компанії YBM Magnex International, Inc. В результаті розробленої підозрюваними шахрайської схеми акціонери компанії втратили понад 150 мільйонів доларів.

✓ Кримінал

«ТРУДОВІ ЗВІТЯГИ» РАБОТОРГІВЦЯ ОЦІНЮЮТЬ ПРАВООХОРОНЦІ

У попередньому числі нашої газети ми повідомили про затримання спільними зусиллями українських та ізраїльських правоохоронців громадянина Ізраїлю **Володимира Володарського**, якого звинувачують у торгівлі людьми. А ще за тиждень взяли під варту і його напарника — **Євгена Каневського**. Стали відомими деякі подробиці їхніх «трудових звітяг».

Підозрюваним вдалося налагодити підробку документів для незаконного переїзду до Ізраїлю українських дівчат. Для цього Володарський, живучи в Україні, відстежував євреїв, які за винагороду в 200—300 доларів дозволяли скористатися їхніми документами. Дівчатка про все це знали. Однак про те, що з ними станеться далі, не здогадувалися і в найстарших думках. Потрапивши до Ізраїлю, вони були змушені займатися проституцією, аби віддати за послуги своїм «благодійникам» від 30 до 35 тисяч доларів. За даними ізраїльської поліції, таких дівчат було як мінімум 35. Хоча це, мабуть, лише верхівка айсбергу.

Володарського, зокрема, звинувачують у незаконних операціях з купівлею-продажем нерухомості в Україні. (До речі, він знову став громадянином України аж за надто короткий термін — всього за 5 днів. Проте законність такого рішення нії також переглядається.) До всього, йому вдалося стати власником двох тисяч квадратних метрів у фешенебельному торговельно-центрі «Мандарин Плаза». (У самому ж закладі відкреслюються від цієї інформації, називаючи її недостовірною.)

Імовірніше за все, підозрюваних за рішенням Генеральної прокуратури України депортують до Ізраїлю.

✓ Продовжуючи тему

ЯКЩО ТАБАЧНИК «НЕ ПАЦАН І НЕ ПІАРНИК», ТО ПРОВОКАТОР?

Схоже, так нічим і завершиться скандал, який влаштував народний артист України **Ян Табачник**, звинувачуючи віце-прем'єр-міністра за гуманітарні питання **Миколу Томенка** ледь не в антисемітизм. Тільки нагадаємо, що музиканта дуже вже образило висловлювання політика про те, що в українській артисти, а не «якісь табачники і кобзони». У відповідь акордеоніст влаштував «бенефіс» зі справжньою театральною декорацією у вигляді шестикутної хвості зірки на лашанці свого піджака. Наразі ситуація виявилася значно прозаїчнішою: му-

✓ Питання рубя

ВИМАГАЄМО ВІДПОВІДІ ЩОДО ПРОТИПРАВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РАБІНОВИЧА

Президентові України **В.А.ЮЩЕНКУ** Прем'єр-міністрові України **Ю.В.ТИМОШЕНКО** Шановний Вікторе Андрійовичу!

16 лютого 2005 року до Вас було направлено звернення відомих науковців, народних депутатів, громадських діячів щодо притягнення до відповідальності відомого своїми злочинами **Вадима Зно-вйовича Рабиновича**, громадянина Ізраїлю та України, якого вітчизняні і закордонні ЗМІ безпідставно звинувачують у зловмих вбивствах, торгівлі зброєю, наркотиками, пропаганді війни, насильства, розпуску та в інших тяжких злочинах.

Минув встановлений законодавством термін, але відповіді на своє звернення ми не отримали, що породжує у суспільстві обгрунтовані підозри щодо продовження впливу на українську владу міжнародної єврейської мафії. Поширюються повідомлення про надання притулку в Україні скандально відомому олігарху (а радше грабіжнику) **Б. Березовському** (Сленіну), давньому знайомому (чи подільнику) Рабиновича. Заступник Рабиновича по єврейському конгресу **Є. Червоненко** працює сьогодні міністром транспорту та зв'язку України, політичний Рабиновича в антиукраїнських акціях (зокрема щодо закриття наймасовішої української газети «Сільські Вісті») **Г. Москаль** та **В. Воронін** обіймають відповідно посади заступника міністра внутрішніх справ України та в.о. голови Держкомнацміграції. Є й інші державні посадовці, які прикривають сьогодні від покарання відомого кримінального злочинця Рабиновича.

Нагадуємо Вам, шановні керівники держави та уряду, що влада утримується за кошти платників податків, у тому числі і наші, і тому зобов'язана не тільки вживати відповідних заходів для боротьби зі злочинцями і їх припиненням, а й надавати відповіді на звернення громадян у встановлений законодавством строк, тому наполягаємо:

1) надати відповідь щодо заходів у розслідуванні діяльності В.Рабиновича в Україні та за її межами;

2) повідомити нам про притягнення до встановленої відповідальності службовців, винних у затримці відповіді на наше звернення.

Президент Міжнародної Академії, заслужений працівник освіти України, професор **Г.ЦЮКІН**

Народний депутат України **О.ТЯГНИБОК**

Голова Конфедерації недержавних вищих закладів освіти України, заслужений працівник освіти України **М.ГОЛОВАТИЙ**

Голова Федерації патріотичних видань України, професор **В.ЯРЕМЕНКО**

Верховний отаман Азово-Чорноморського козацького війська **В.КАЛЕНЯК**

Співголова Київської спілки викладачів вищої школи та науковців України, професор **В.КУЗЬМІНКО**

Гетьман Всеукраїнської громадської організації «Звичайна громада українських козаків» **Є.ПЕТРЕНКО**

Президент Всеукраїнської Федерації «Спасу» **О.ПРИТУЛА**

Отаман Подільського полку Характерного Козацтва України **В.КУРОВСЬКИЙ**

Григорій Омельченко:

«КУЧМА КИНУВ КОЛИШНІХ ПАРТНЕРІВ НА СОТНІ МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРИВ. У КРИМІНАЛЬНОМУ СВІТІ ТАКИХ РЕЧЕЙ НЕ ПРОЩАЮТЬ»

Будь-яка заява народного депутата України Григорія Омельченка ніколи не залишається не поміченою суспільством. Зрозуміло, не все озвучене іноді відповідає дійсності (або принаймні не можна виключати, що «фігуранти» по окремих епізодах роблять все можливе, аби знівельувати версію народного депутата). Наразі оприлюднені паном Омельченком факти суттєво впливають на суспільно-політичне життя країни. Про це він розповів у інтерв'ю іноземним журналістам.

— Григорію Омеляновичу, ви стверджуєте, що між Кучмою та Ющенком існує певна змова. Звідкіля у вас ця інформація, і про що саме йдеться?

— Це встановлений мною факт, підтверджений одним з учасників цього, так би мовити, переговорного процесу, нинішнім Генпрокурором України Святославом Пискуном. Доволеності між Кучмою та Ющенком досягнуто ще під час виборчої кампанії. У завершальну фазу вона увійшла тоді, коли Центровиборком після другого туру оголосив президентом Віктора Януковича. Тоді ж Верховна Рада ухвалила рішення про недовіру Кабінету Міністрів України. Паралельно відбувалося голосування про відставку Генпрокурора Геннадія Васильєва, але для затвердження цього рішення парламенту не вистачило півтора десятка голосів. Після цього відбулася зустріч Кучми, Ющенка, Литвина і народного депутата Івана Плюща. Ющенко почав вимагати, щоб президент відправив у відставку Генпрокурора. Викликай Васильєва, якщо Кучма у присутності перерахованих осіб змусив написати заяву про звільнення за власним бажанням. Що Васильєв і зробив. Кучма тут же завізував його заяву, і оригінал цього документа Ющенко взяв собі.

«Генпрокурор повинен служити закону, а не президенту»

— Чому, на вашу думку, теперішній Генпрокурор розповів вам це все?

— Дуже просто. Я давно направив до Генпрокуратури матеріали про порушення проти нього кримінальної справи за фактами зловживання службовим становищем з корисливою метою. Я маю багато доказів. Пискун намагався довести мені, що нині він служить не Кучмі, а новій владі і особисто Ющенку. Він знав, що я на виборах активно підтримував Ющенка і перебуваю у дружніх стосунках з ним, але не врахував найголовнішого: Генпрокурор має слугувати закону, а не Президенту. В Україні немає Генпрокурора, а є слуга, який виконував накази одного Президента, а тепер — іншого. До речі, якщо Святослав Пискун намагатиметься відмовитися від своїх слів, рекомендую не робити цього: я професіонал, тож передбачив і цю можливість...

«Пискун особисто мені розповідав, які перед ним були поставлені завдання!»

— За вашими словами, Ющенко наполягав на відновленні на посаді Генпрокурора Святослава Пискуна? Однак навщо?

— Так, Ющенко на цьому наполягав. Пискун особисто мені розповідав, які перед ним були поставлені завдання. Я передав досліду: «Розірвати фінансово-політичний клан донецьких і СДПУ(О)».

За виконання цього завдання Ющенко пообіцяв Пискуну, що до наступних парламентських виборів він внесе його кандидатуру у прохідну частину списку нової партії, почесним головою якої недавно обрано Віктора Ющенка. Як заявив Пискун, йому пообіцяли, що в майбутньому він очолить один

«Рано чи пізно все таємне стає явним»

— Добре, а що сам Кучма отримав у результаті такої, як ви кажете, змови?

— Якщо Ющенко найближчим часом не звільнить Пискуна із займаної посади (і не просто за власним бажанням, а з відповідним формулюванням у наказі), що ця змова справді була, і вона має політичний характер: Ющенко, ще коли був кандидатом на пост Президента, пообіцяв Кучмі та його родині гарантію юридичної недоторкваності, аби не допу-

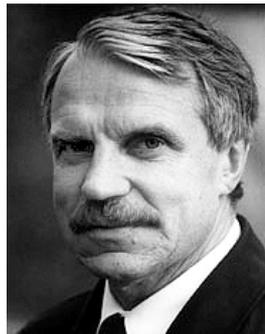
стити кримінального переслідування екс-президента за скоєні злочини. Залишається запитання: в обмін на що було дано такі гарантії? Я тільки знаю, що рано чи пізно все таємне стає явним. У мене є підстави вважати, що інструментом для забезпечення цих юридичних гарантій і був Святослав Пискун. Його зобов'язали знищити докази вини Кучми у скоєних злочинах і, таким чином, врятувати його від судової карної відповідальності. Водночас я підозрюю, що дати ці гарантії Кучмі та його родині Ющенко вмовили впливові західні політики. Це поки що версія, але дуже реальна. Нема іншого пояснення тому, що Пискун, попри все, користується відвертою підтримкою Ющенка, а проти Кучми й досі на законних підставах не порушено кримінальної справи.

«Про які гарантії родини Кучми можна говорити після того, як нова влада розпочала свою діяльність з реприватизації підприємств, які належать зятю колишнього президента?»

— Це імітація! По-перше, суди, які, начебто, відібрали у Пінчука «Криворіжсталь», — це фарс. Такого не було навіть за Кучми: за лічені години було ухвалено всі необхідні рішення. По-друге, ми ще побачимо, хто ж придбає «Криворіжсталь», і якою мірою постраждає Пінчук. Насамкінець, до цього моменту Пінчук і Ахметов уже повернули собі ту суму, яку вони заплатили за цей комбінат. Тому фінансово зять Президента нічого не втратив. І ще: чому ніхто не переймається запитанням: чому Пінчук з радістю згоден фінансувати різноманітні культурні програми Віктора Ющенка? Чи не здається це дивним?

«Я достовірно знаю, що Кучма створив організовану злочинну спільноту на рівні держави!»

— А чи не припускаєте ви, що не Кучма був ініціатором багатьох злочинів, у яких його звинувачують? Наскільки ймовірно, що люди з оточення Кучми маніпулювали ним? Уже з'явилися чутки про загрози життю колишнього

президента...

— Нічого такого я не припускаю. Я точно знаю, що Кучма створив організовану злочинну спільноту на рівні держави, він організував державно-політичну мафію. Я маю конкретні докази. Адже він не просто особисто брав хабарі — він створив у країні систему поборів і хабарів. І так у всьому: за підтримки президента було створено мафіозну політичну систему влади. І Кучма відповідальний за це. А щодо загрози фізичної розправи, то для Кучми вона може бути тільки з боку тих його колишніх партнерів, яких він надурив (як-то кажуть, кинув) на сотні мільйонів доларів. Я знаю, про що кажу. Як відомо, в кримінальному світі таких речей не пробавають.

«Як ви поясните те, що на півка Мельниченка, за інформацією українських ЗМІ, немає записів розмов Кучми з деякими людьми з його колишнього оточення приміром, з генералом Марчуком, представниками СДПУ(О)?»

— Вони є. Питання тільки в тому, чому Мико-

ла Мельниченко не оприлюднює саме ці записи. Мене не цікавить політичний бік питання, я збираю факти і докази. А хто там причетний до записів, хто на якому етапі з'явився, яка їхня роль — повинен сказати сам Микола Мельниченко.

«Прокоментуйте заяву про те, що завершення розслідування справи Гонгадзе може обернутися скандалами і розколами в оточенні Президента Ющенка?»

— Очолити тимчасову слідчу комісію Верховної Ради з розслідування вбивства журналіста Гонгадзе, я взяв собі за правило: оцінювати лише встановлені факти. І жодної політики. Моє завдання — завершити роботу і направити висновки до Генпрокуратури. А чи призведе це до якогось розколу, чи виникнуть скандали — це мене найменше турбує. Слідча комісія вже зробила однозначні висновки, що співучасниками в організації викрадення Георгія Гонгадзе (що призвело до вбивства журналіста) є чотири особи: Леонід Кучма; колишній глава президентської адміністрації, нині Голова Верховної Ради Володимир Литвин; колишній міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко; і колишній голова СБУ, нині народний депутат Леонід Деркач. Це у вересні 2002 року комісія одногослосно ухвалила рішення про передачу до Генпрокуратури матеріалів для порушення кримінальної справи та притягнення названих осіб до відповідальності. Це рішення підтвердили і 2003 року. Усі матеріали зі встановленими комісією

доказами було направлено Генпрокурору Пискуну, але він відмовився порушувати кримінальну справу проти цих осіб. З того ж часу слідча комісія вимагає відставки Литвина з посади голови парламенту.

«На високі посади призначають людей, які не мають морального права їх обіймати»

— Чому звіт вашої комісії й досі не заслухали у Верховній Раді?

— За останні три роки я й інші депутати десятки разів вимагали заслухати звіт слідчої комісії. Та в розпорядок дня це питання не включали. Володимир Литвин зі зрозумілих причин робить все можливе, щоб цього не трапилося. Після смерті Юрія Кравченка з'явилися заяви про те, що без оприлюднення результатів роботи комісії неможливо попередити загибелі інших відомих політиків, які спільно з Кучмою є співучасниками скоєних злочинів.

«Ви спілкуєтесь з Президентом Ющенком?»

— Я дуже часто зустрічаюсь з Ющенком під час виборчої кампанії. Я розповів йому про всі деталі злочинів, скоєних Кучмою та його найбільшим оточенням, зокрема, про викрадення та вбивство Гонгадзе. Я також передав Ющенкові конфіденційну інформацію про проведену операцію з його отруєння. Тепер я думаю, чи не зробив це передчасно? Після обрання Президентом Ющенко жодного разу зі мною не зустрічався.

«То все ж таки правда, що у ході вашого розслідування з'являються прізвища людей, які нині обіймають високі державні посади?»

— Можу сказати тільки, що на сьогодніні зв'язки Віктора Ющенка про принципи формування високих моральних якостей нової влади не збігаються з його рішеннями. На високі посади призначаються люди, які не мають морального права обіймати ці посади. Понад те, є такі, що підозрюються у скоєнні злочинів.

«Інформаційний бюлетень», №10

✓ Рецидив

СПІДНИЧНЕ ПСЕВДО ХОЧЕ ПРАВИТИ

Команда давнього кримінального злочинця Вадима Рабиновича намагастись диктувати Україні свої правила. В останньому номері його газетки «Столицьке ведомості» її відомий автор (під псевдо Руслана Преладішева) сповідає про «другий удар по Ющенкові» — виступ народного депутата Олега Тягнибока в ефірі «5-го каналу». Ну, гаразд — другий то другий, а який же був перший удар?

З тексту випливає, що перший удар Ющенко наніс сам собі — власним указом про нагородження

працівників «Сільських вістей» державними нагородами. Людина, яка сховалася за спідничним псевдонімом, називає це навідромленням «досягт дивним і незрозумілим громадськості». Рабинович і кацами, баче, вже вважають себе за громадськість і гадають, що їхня думка — це і є удар по Президентів. Ха-ха!

Ми, звісно, не захищатимемося, бо що для чесної людини думка служок якогось кримінального злочинця? Можна тільки посміятися з їхньої самовпевненості і потуг бра-

ти на себе непосильну роль речника. Несмішно тут ось що: команда Рабиновича й досі вважає, що кучмівщина при владі й надалі робитиме погоду в Україні. Воістину, в'язниця багато кого вилучує і перековує. Але коли довго в ній сидиш, виходиш з неї просякнутим в'язничним духом. Намагаєшся всіх повчати, всіма правити, аж до президентів включно. Однак для цього треба бути Рабиновичем. Нам з вами, читачу, слава Богові! Збагнули б це ті, хто ховається за спідничні псевдо, прислуговуючи кримінальним психологіям і пратіціям.

«Сільські вісті», 25.03.05

Місто, що називалося Содомом, було знищено Божою карою ще за 2000 років до нашої ери через глибоку аморальність його жителів, які сповідували гомосексуалізм. Господь посилає туди своїх контролерів, побиваючи не бути дуже суворим, якщо вони віднайдуть у місті бодай десятків людей з нормальною статеву орієнтацією. Таких віднайшлося аж четверо: плеєніник праотця Авраама на ім'я Лот, його дружина і двоє неземних доньок. Вони, власне, і втілювали Содом, це гніздо брудної розпусти, небесний вогонь спалив разом з усіма збоченцями. Залишилася легенда та образний синонім до наукового поняття гомосексуалізм — содомський гріх.

Здається, повну й остаточно реабілітацію заслужено знищених содомитів їхні духовно-етнічні нащадки розігналися звершити з допомогою Головного районного суду Києва 2005 року новою ери. І то не переплоба.

Фабула справи: 1 вересня минулого року в одному зі структурних підрозділів Міжрегіональної Академії управління персоналом — Економіко-правовою технікумі — з'явився новий студент — 19-річний киянин Вадим Жилин. З-поміж студентської маси вчорашніх дев'ятикласників він виділявся не лише віком, а й неабиякою комунікабельністю. До маупівського технікуму Жилин провчився один семестр у механіко-металургійному технікумі при КПІ, не знайшов, за його словами, себе ні в механіці, ні в металургії. Закінчив вечірню середню школу, склав іспит до технікуму МАУП і продовжив навчання.

Однак його студентська біографія обірвалася знову: 18 листопада 2004 року Жилин відрухався. Позаяк він за два з половиною місяці так і не надав повного пакета документів, як було передбачено умовами прийому до навчального закладу. Керівництво технікуму порушило правила прийому, порушивши на слово йому та його мамі. А з іншого боку, коли навіть на досвідченого педагога благалого дивляться чистим, безневинним чесним поглядом, то мимоволі забувається класична настановна колишнього інспектора одеського кримінального розшуку Євгена Катасова (він же — письменник Євген Петров), що найбезневинніший і найчесніший погляд у мешканців слідчого ізолятора.

Одне слово, як написано у Святій Книзі, немає нічого таємного, що не стало б явним. Лібералізм, звісно, згубить не лише українську економіку, а й національну освіту. Проте оновлене керівництво Економіко-правовою технікумі МАУП зважало не так на красиві очі, як на інструкції. Перший семестр навчання для студента Вадима Жилина виявився останнім.

А тепер уявіть собі шок педагогів, коли ті дізналися, що відрухався В.Жилин подав на них до суду на підставі його відрухування за... нетрадиційну сексуальну орієнтацію. Як співається в одній старій, але все ще популярній гулягівській пісні: «Гоп-стоп, Зоя...». Ну, дали ви знаєте.

Службово розслідування, проведене постфактум, виявило таке, від чого варто хвилюватися за голову. А саме: студент Жилин свою нетрадиційну орієнтацію не лише не приховував, а й демонстрував її,

пропагував і провадив. Навіть його захисники називають шоаннейше дежастеро однокурсників Жилина, яких він залучив до своїх сороміщких розваг. Саме ці десятеро, як свідчить український сайт геїв www.gey.org.ua, «спільними зусиллями відрухували буклети та розвісили плакати, які відображали тематику і сутність їхньої акції». Усі коридори технікуму були зашліфовані закликами «бути самим собою» — себто геєм або лесбіянкою. Відповідні розмови та агітація провадили не лише в позаурочний час, а й під час лекцій. Як свідчить уже згаданий сайт, ідея одностатевого сексу знайшла прихильників не лише серед студентів, а й серед деякого з викладачів. Зокрема, як мусила визнати і газета «Сьогодні», на всіх листівках, виготовлених Жилиним і його гей-групою, рекомендували звертатися по допомогу й відстоюванню своїх гомосексуальних прав до штатного психолога технікуму пані Новикової, пропонували навіть спеціальний «телефон довіри для гомосексуальної молоді».

Щоправда, коли дійшло до суду, то ситуація у версії газети «Сьогодні» виглядала делікатніше. Десять зниклих посилає на десяток юних гомосексуалістів, розбещених Жилиним, а та сама гомопросвітницька акція змізеріла до кількох безневинних листівок, надрукованих Вадимом на домашньому комп'ютері. Та й психолог технікуму пані Новикова у версії бульварної газети виглядала вже не фактичним ідеологом розпусної акції проти НЕПОВНОЛІТНІХ, а такою собі фатальною жертвою одного конкретного педераста. Однак то запитання для слідчих. А те, що кримінальну справу проти Вадима Жилина та пані Новикової треба негайно порушити, автори не просто переконані — вони вважають своїм громадянським обов'язком вимагати відповідних дій від керівництва МАУП.

Так, у Кримінальному кодексі України немає статті про гомосексуалізм. Точніше, її вилучили рішенням Верховної Ради 1990 року скликання. Ледь не того самого дня, коли український парламент проголосив незалежність нашої держави. Україна як справді цивілізована держава все ж дефініцівала як найважчий кримінальний злочин розбещення неповнолітніх і педофілію. У двох згаданих вище отроках і психологичний склад обох злочинів аж верещить. Адже, на відміну від 19-річного Жилина, решта першукорсників технікуму — підлітки віком 14—15 років.

Чи розуміли Жилин і Новикова, у якій небезпечній грі вони втягли? Розуміли прекрасно. Інакше не здімали б з зараз галасу про якісь там порушення прав сексуальних меншин. А гвалт вчинився чималий. Жилин погрожує повернутися не лише до районного суду, а й до світової гомосексуальної спільноти. А також до міжнародних організацій і посольств західних країн. Це перше. А друге — набагато небезпечніше: в обох цих пахадників є, безсумнівно, впливові покрови.

Пані Новикова в інтерв'ю газети «Сьогодні» відкритим текстом погрожує керівництву МАУП якімись там санкціями за «нерозуміння цивілізованих (???)». А «Авт.» стосунків у суспільстві». Далі вона «заспокоює» зашквалених по-

відомленням про те, що хоча з технікуму вона мусила піти за власним бажанням (знову недоречний гуманизм: варто було вигнати за незалежне виконання посадових обов'язків... «Авт.» але без роботи не залишилася, бо нині працює психологом в... одній із середніх шкіл Києва. Люди добрі, рятуйте, хто в Бога вірує, своїх дітей від такого психолога!

Звісно, непогане юридичне та інформаційне прикриття є у двічі колишнього студента Жилина. До речі, автори будуть дуже зобов'язані тим, хто поділиться з ними такою інформацією:

— З чим пов'язане рішення батьків Жилина забрати його зі школи після 9-го класу? З чим пов'язане вилучення його до механіко-металургійного технікуму при КПІ чи з тим фактом, що саме у 9-у класі їхній синочок (цитуюмо) «якось знезацька й одразу усвідомив свою гомосексуальність і беззаперечно сприйняв її»?

— З яких причин отрок Жилин мусив писати заяву про відрухування зі згаданого вище технікуму при КПІ? Від усвідомлення, що «це не його покликання» і небажання займатися чуже місце, чи від усвідомлення нормально зорієнтованими ровесниками збоченої орієнтації свого однокурсника?

— Чим займався Жилин мінімум півтора року від відрухування з технікуму при КПІ і до зарахування до технікуму МАУП? Чи не фігурував він серед збірок, на жаль, уже численних у Києві «гей-клубів» для збоченої псевдоеліти? Бо ж звідкільця ця дитинка брала гроші і на придбання комп'ютера, і на провєднення «піар-акцій», і зрештою, на оплату навчання у недержавних закладах.

— І ще — на одному з українських гей-сайтів ми надібрали заклики перетворити територію освітянського мегаполісу КПІ на гей-зону. Тож чи не був Жилин у цій справі першопроріхцем або, як дотечно кажуть росіяни, «первопроріхцем»?

В інтерв'ю «блакитний» газети сам Вадим Жилин так визначив завдання своєї піар-акції: «Пропаганда толерантності та захист сексу-меншин проти існуючого у нашому суспільстві зомбованого обивагелю «гомодоба». Отже — толерантність, отже — боротьба із зомбуванням суспільства. Дивно, що Жилин не вжив найвагомішого аргументу гомосексуалістів — фашизм у Німеччині почався не зі знищення євреїв, а з переслідування педерастів.

Тож доведеться звернутися до незаперечного джерела, аби показати, як самі гомосексуалісти розуміють толерантність і відсутність зомбованості. Лише кілька цитат із лише однієї сторінки на форумі вже згаданого сайту українських «одностатевих»:

— «12 березня в луганському офісі «Нашого світу» відбудуться зустрічі із американським геєм — фахівцем у галузі ВІЧ-СНІДу».

«Хочу сексу, вже не можу. Сперма з очей тече, відгукнується, хто може!» (далі ім'я і комп'ютерна адреса для зв'язку).

— «Мені цікаво, чи є в зоні українського інтернету сервери з порновідео для геїв. Можна було б помянатися відеозйомками».

— «Привіт! У мене х...й настрий, хочу хлопчика!..! Допоможіть познайомитися! Б...! Я без хлопчика божеволію!» (ім'я, адреса для зв'язку).

— «Мені вже 42 роки, а з жінками я тільки починаю. Одностатева любов набагато краще різностатевої! А той, хто не розуміє лесбіянок і геїв, просто нам задирить...»

Також ось толерантність, таке ось високе розуміння проблем людської моральності. Ми нічого не відбрали навмисне, ми процитували ці порнодрокровення посліть. Треба зазначити, що ми втрапили ще на більш-менш делікатні висловлювання, бо, скажімо, коли популярний

у наступ.

Єврейська генеза каліфорнійських содомитів є аксіомою. А хто ж в Україні пропагує, фінансує і відстоює таку ось версію «демократії»? Звернімося до незаперечного джерела — вже згаданого інтернет-сайту українських «блакитних» www.gey.org.ua. На форумі сайту від 07.03.2005 якийсь відвідувач з ніком Ipaus аж захлинається від радості: «Мене вразили зміни в українській політиці! Навіть у метро вже є банери «Радуги». Раніше я думаю, що все це лажа, що гроші іноземних грантів просто розтриняні в нікуди. І ось він, живий доказ того, що все ж таки щось відбувається! Привіт

віднедавна — Сергій Ковтуненко. Хронічний алкоголік, дрібний газетний кілер і відповідно адепт содому.

Хто сказав, що Рабинович і Качман-Преладішова ніколи не критикували владу Кучми? Це неправда. Свого часу їхні ЗМІ піддали гострій критиці уряд Януковича за те, що той не провів через бюджет фінансування підготовки та участі команди українських спортсменів у Світовій олімпіаді... геїв і лесбіянок.

Хто сказав, що згадана вище солодка парочка не дбала про розвиток економіки України? Це не так! Газета «Столичка» свого часу розгорнула активну

«ДЕМОКРАТІЯ»

усім хлопчиками!»

А тепер необхідні пояснення. Згадана у повідомленні «Радуга» — офіційно зареєстрована в Україні структура. Створена 2002 року під тодішнім парламентським вибором. Успішність у набіршому розумінні цього слова своїм, м'яко кажучи, скандальним статутом. «Радуга» відстоює права геїв і лесбіянок, а також пропагує вільний продаж наркотиків. Віддамо належне наруга над Божою сутністю продовження роду людського і над святим поняттям Любові.

Варто нагадати, що в середині ХХ століття американський штат Каліфорнія перетворився на сучасний Содом. Кількість адептів «альтернативного сексу» на цій території набагато перевищує всі найбільш розвинені статистичні дані решти регіонів планети. Не секрет, що вся ця пошесть концентрується навколо Голлівуду. Та одним з найбільш секретивних сучасних іудо-сіоністів є те, що саме кримінальна єврейська мафія Америки легалізувалася на початку 30-х років і вклала свої брудні кошти у Голлівуд, а відтак — і у величезний содомітсько-педофільський бізнес.

На щастя, навіть у Каліфорнії, цьому резерваті гріха, терпче у справжніх порядках американців урвася. Світова популярність і величезні капітали не порятували Майкла Джексона від кримінального процесу із звинувачення у гомосексуальній педофільстві.

Водночас і в цивілізованій Європі, на яку так люблять посылитися наш українські геї та лесбіянки, шириться протест проти наруги над природним еством людини. Відпуня потужних міжнародних збучтів навіть в Україні. Щоправда, слабенько. Дуже слабенько. Натомість, як бачимо, нащадки єврейського Содому переходять

кампанію за «правильний підхід» до перетворення кримської перлини — курорту Сімєіз — на своєрідну рекреаційну Мекку для... ага, для них, голубеньких. Багатеньких голубеньких. Як стверджувалося в одній зі статей, Сімєіз треба віддати тим, хто не соромиться демонструвати нетрадиційну сексуальну орієнтацію, бо це, своєю чергою, цитуюмо, зробить Україну ближчою до Європи. Коментарі потрібні?

Хоча ні, потрібен не коментар, а логічний висновок. Після того, як світовий мафія збоченців, передусім гомопедофілам, стало незатишно і в Сполучених Штатах, і в Західній Європі, а тайландський содом знищила кара Божя у вигляді цунами, терміново знадобилася нова затишна зона для вдволення нищій інстинктів. Себто — Україна, яку від сьогодні активно гомосексуалізують, передусім іудо-нацисти. Бо поглянемо, як тут же ж Америку: де найбільше шалення гомосексуальна та педофільна зараза? Кінематограф і шоу-бізнес. Кому належить ці галузі? Відомо! Читайтеся в титри першого-ліпшого американського фільму. Не оминула ця пошесть і Росію, зокрема сучасну путінську Москву. Тут захопив у свої руки всі національні телеканали та шоу-бізнес? Питання риторичне.

Ми вже гадували, що єврейська релігія якнайсуворіше карає і засуджує гомосексуалістів. Та коли йдеться про планомірне знищення високої християнської моралі тих, кого іудей зневажливо називають гоїями, то тут не те що не чути голосів засудження — тут ще й аплодують. І фінансують. Оскільки навіть в'язання народом, передусім християнській цивілізації, звороднілої ідеології содомізму є складним іудо-нацистською доктринам повзучої окупації нових територій для май-

бутьного Юдейського Царства. Точнісінько так, як придумана хитримми єврейськими мудрагелями теорія економічного лібералізму нищить українську національну економіку, ідеологія содомізму губить високу духовність нашої правдивої цивілізації.

Отже, судовий позов отого Вадима Жилина не є випадковим інцидентом. Бо що, скажіть, заважало хлопцеві принести всі необхідні документи? Об'єктивно — нічого. Чи він соромився чогось у тих документах? Навряд, адже з ними прийняли ж його до технікуму КПЛ. Наступне запитання: що заважало цьому дрібнюському провакаторові реалізувати

дискримінації за свою гомосексуальну орієнтацію. А тепер зверніть увагу: Алексєєв позивається проти найславетнішого російського вищого закладу — Московського університету імені Ломоносова. Жилін намагається дискредитувати найбільший в Україні недержавний ВНЗ — МАУП. Збігається не лише зміст обох позовів, а й час подачі. Мало не з точністю до одного дня.

Де Київ, де Москва, де Преображенський районний суд, а де Голосівський. І навряд, як Алексєєв та Жилін особисто знайомі. Однак є щось і тьось, що їх об'єднують. У Росії — структури так званої «Світової асоціації геїв та лесбія-

які вже прибрали до рук економіку держави, планомерно знищили її багату культуру, дискредитували російське православі'я. І тепер от узялися влаштовувати на одній шостій частині земної кулі новітній Содом. Вже хто-хто, а рабини добре знають, що росіянин за ментальністю своєю — людина своєрідна. На заклик: «Євреї грабують Росію!» середньостатистичний Іванов відмахнеться зі словами: Росія багата, всім вистачить. Але коли до затуманеної алкоголем свідомості Іванова достукається той факт, що, дарують, євреї роблять з його дітей педерастів — тут уже 1905-й рік декому раєм здається.

На жаль, інстинкт самозбереження українських рабинів не спрацював. У більшості своїй вони

погодилися з принциповою роллю «шесток» провакаторів у своїх юдо-нацистських олігархив. На що вони сподіваються? Як той Жилін на підтримку Європи? Європа своє слово вже сказала. Ще 2003 року на Віденському конгресі ОБСЄ з проблем людського виміру. Коли делегат від уже згаданого Всесвітньої асоціації геїв і лесбіянок висловив претензії, чому Папа Римський відмовляється освячувати одностатеві шлюби, представник Ватикану одразу і в невзначай різкий для духовної особи формі так поспадив «блакитненького на місце, що всі гейсько-лесбієвська делегация мовчала до кінця конгресу.

Єдиний, хто їх втішав у кулуарах, — пан Долинський, виконавчий директор Єврейського конгресу України, структури, яку створив свого часу під себе Вадим Рабинович.

Які їхали, такого й здибали.

Валерій і Наталія ЛАПІКУРИ
За матеріалами
інтернет-сайту Анти-наклепницької ліги
www.mignews.org.ua

СОДОМУ»

своє розуміння «природного еста» у компанії дорослих адептів содому? Нічого. Як ми вже констатували, у Києві є достатня для цієї публіки кількість «спеціалізованих» нічних клубів і дискотек. То чого ж його понесло на неповнолітніх? Вербував для себе чи ще для когось? Приміром, для літніх багатих «папків» нетрадиційної орієнтації?

Тут виринає ще одне надзвичайно цікаве запитання спеціально для нового міністра внутрішніх справ Мана Лущенка: чому його ідентифікація впритул не бачить відомства розгалуженої структури педофільної порноіндустрії в Україні? І навіть якщо мільярд випадково натрапляє на якісь конкретні паскудики, сліди, що ведуть до справжніх власників, а особливо замовників, негідно обриваються?

Нарешті, як з'ясувати сам факт виникнення судового позову Жилина проти МАУП зі ще одним позовом стовідсотково аналогічного змісту. Такий собі М.Алексєєв подав до суду позов проти свого ВНЗ, де він вчився в аспірантурі, щодо захисту від

«Наш зростає та її політична структура — «Радуга».

Щодо того, хто керує цим содомом — несподівано відповіди ми віднайшли у п'ятничному (25.03.2005) номері російської газети «Известия». Виявляється, до мера Москви Лужкова надійшло офіційне звернення від керівників єврейських релігійних організацій Росії. У різкій формі рабини зажадали від столичного голови покласти край — цитуємо мовою оригіналу — «Воинствующей безнравственности, порочности и экстремизму содомистской идеологии». Юдейські стії росіть точно визначили гомосексуалізм як «загрозу демографічній безпеці Росії». Іхні б слова та панові Порошенку у вуха — як секретарю РНБОУ.

Чи не суперечить заява російських рабинів нашій тезі про юдо-нацистський характер содомістських структур в Україні? Аж ніяк. Справа в тому, що віднедавна саме російські рабини перейшли в опозицію до своїх же братів по етносу, тих російських юдо-нацистів,

Заява

ПРО ЗАГРОЗУ ДЛЯ УКРАЇНИ ЄВРЕЙСЬКОГО ФАШИЗМУ

Президентові України
В.А. ЮЩЕНКУ
Прем'єр-міністрові України
Ю.В. ТИМОШЕНКО
Голові Верховної Ради України
В.М. ЛІТВИНУ

Щойно побачила світ чергова книжка голови єврейської громади ліберального спрямування (Харків) **Е.Ходоса** «Єврейський фашизм, или Хабад — дорога в ад» (Харків, 2005. — 114 с.), автор якої на підставі оприлюднених матеріалів доводить небезпеку поширення в Україні мережі юдейської нацистської організації **Хабад**. Зокрема наводить великі уривки з хабадської книги Танья, яку разом з Торою і Талмудом вважають єврейські діти в юдейських школах. У книжці йдеться про те, що за 140 років до заснування гетлівської ІСДАП у Німеччині в середовищі юдейської секти було детально розроблено концепцію расизму та юдо-нацизму (с. 83).

У Танья рабина **Шнеур — Залмана** стверджується, що тільки євреї «богоподібні», що тільки вони є вищими істотами, а всі без винятку інші народи створені з нечистоти і тому підлягають тотальному винищенню «єврейським богом» (с. 78—86). Це є не що інше, як відвертий расизм, шовінізм і нацизм, який може підштовхнути релігійних юдейських фанатів до геноциду інших народів. У книжці Ходоса наводяться висловлювання хабадських рабинів на кшталт (далі роговою оригіналу): «Сделать обрезание гою (тобто нееврею) — все равно, что сделать обрезание собаке. Жениться на гоике — все равно, что

жениться на собаке» (с. 84). А глава Хабладу в Росії та СНД **Берл Лазар**, коментуючи війну в Іраку, сказав: «Бог — за нас. Нам даже не надо воевать против наших врагов самим. За нас это делают гои, американцы!» (с. 88).

Расистська, єврейсько-фашистська організація Хаблад нині швидко шириться містами України під гаслами «Відродження культури, історії і традицій єврейського народу». Серед активних хабадників в Україні Ходос називає відомого кримінального злочинця **В.Рабиновича** — керівника «всеукраїнського конгресу», колишнього таксиста і нинішнього депутата Верховної Ради **О.Фельдмана** — керівника «єврейського культурного фонду» та асоціації нацишених, київського рабина **Асмана**, харківського рабина **Московича** та ін. У єврейських газетах є повідомлення про створення в Україні «Федерації юдейських релігійних громад». На емблемі «Федерації» зображено мапу України, взяту в кільце назвою цієї юдей-

За твердженням Е.Ходоса, «ворог сьогодні один — єврейський фашизм, який завдає світові удар усіма можливими засобами — політичними, військовими, терористичними, економічними, інформаційними, який, одягнувши маску смиренного юдея, цює своїх релігійних «конкурентів» — християнську та ісламську цивілізації...» (с. 91). Виходячи з реальної небезпеки поширення в Україні єврейського фашизму, звертаємося до вас, керівників держави, уряду і парламенту, напередодні 60-річчя Перемоги над німецьким нацизмом з проханням провести парламентські слухання за фактами, викладеними у книжці Е.Ходоса, доручити правоохоронним органам України (МВС, СБУ, ГПУ) негайно порушити кримінальні справи та притягти винуватих до відповідальності за пропаганду расизму, фашизму, ксенофобії та іншу злочинну діяльність на території України.

З повагою
Голова Української консервативної партії
Г.ЩОКІН

Голова ВО «Свобода», народний депутат України **О.ТЯГНИБОК**

Президент Федерації патріотичних видань України **В.ЯРЕМЕНКО**

Верховний отаман Всеукраїнського козацького війська **В.КАЛЕНЯК**

Генеральний секретар ВГПО «Український вибір» **М.ДРОБНОХОД**

Президент Антинаклепницької ліги України **М.СЕНЧЕНКО**

Співголова Київської Спілки викладачів і науковців **В.КУЗЬМЕНКО**

Президент Антинаклепницької ліги **Ю.БОНДАР**

Емблема «Федерації юдейських релігійних громад»

ської організації, а посередині — велетенська менора. Осередку цієї хабадської структури охоплюють нині 130 міст України, яку юдейсько-нацистські хабадники поділили на відповідні регіони.

Офіційно

ПРИПИНІТИ НАПАДКИ НА ПАТРІОТА!

ЗАЯВА ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЩОДО ПСИХОЛОГІЧНОГО ТЕРОРУ ЄВРЕЙСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРОТИ НАРОДНОГО ДЕПУТАТА УКРАЇНИ ОЛЕГА ТЯГНИБОКА

Протягом кількох останніх місяців юдейсько-нацистські організації кримінального злочинця та клінічного шизофреніка **В.Рабиновича** ведуть моральний розбій, психологічний терор і оскаженіле цькування відомого українського патріота, голови Всеукраїнського об'єднання українського патріота, керівника «Свобода», народного депутата України **О.Тягнибока**.

Укотре юдо-нацисти знайшли собі жертву для брехливих звинувачень у вигаданому ними ж «антисемітизмі». Це робиться для того, щоб прикрити власні злочинні, антиукраїнські дії, спрямовані на остаточне пограбування національних українських багатств, абсолютна більшість яких за режиму **Кучми — Медведчука — Пінчука — Суркеса — Звягільського** опинилася саме в руках єврейських олігархів. Тому вважаємо, що юдо-нацистам треба не шукати собі нових жертв «антисемітизму», а

зайнятися самовихованням (краще за гратами або у відповідних лікарнях) у душі виконання законів держави, що надала їм притулок і забезпечила безтурботне життя.

Українці знають, що там, де **Рабинович** і його моральні виродки, там бруд, ненависть, ксенофобія й україножерство. Українці також зрозуміли, що той, на кого нападає цей шизофренічний злочинець, насправді є високопородною, патріотичною людиною, яка має можливість говорити правду про загрози юдо-нацизму. Українці також слідкують за політичними **Рабиновича** у владі — міністром транспорту **Є.Червоненком**, заступником міністра внутрішніх справ **Г.Москалем**, в.о. голови Держкомнацу **В.Вороніним** та ім же подібними. Українці не бояться юдо-нацистів і вимагають від Президента України **В.Ющенка**, Прем'єр-міністра України

Ю.Тимошенко, керівників правоохоронних органів негайно покласти край злочинній діяльності Рабиновича та його спільників в Україні або чесно зізнатися українському народові у своїй особистій підтримці такої діяльності.

Президент Міжнародної Кадрової Академії, професор **Г.ЩОКІН**

Генеральний секретар ВГПО «Український вибір», професор **М.ДРОБНОХОД**

Співголова Київської спілки викладачів і науковців **В.КУЗЬМЕНКО**

Президент Антинаклепницької ліги України, професор **М.СЕНЧЕНКО**

Голова Федерації патріотичних видань України, професор **В.ЯРЕМЕНКО**

Верховний отаман Всеукраїнського козацького війська, генерал козацтва **В.КАЛЕНЯК**

Репліка

КАББАЛА ВИКРИВАЄ ЮДОКОМУНІСТІВ. І НЕ ТІЛЬКИ...

Увечері 24 березня євреї почали відзначати своє найвельшше свято — Пурим.

З нагоди, як кажуть, і в зв'язку з Пуримом на каналі «1+1» гостював справжнісінький рабин. Хто саме — не важливо, важливо — що його пробило.

Так ось, як стверджує рабе, гасло «Разом нас багато, нас не подолати» придумали ще задовго до нової ери юдеї. Це одне! А друге — як стверджував гість студії, Помаранчева революція у нас виключно юдейська, оскільки відбулася в Україні на 13-у році її Незалежності. А число 13, пояснив рабе, за юдейською Каббалою, є щасливим числом.

Що ж, тоді прикладемо закони Каббали до ще однієї дати. Як це зробити, підказав відомий борець з юдо-нацизмом, харківський рабин Едуард Ходос у своїй найновішій книжці «Єврейський фашизм» (<http://www.hodos.kharkov.ua/>). Отже, беремо дату так званої Великої Жовтневої соціалістичної революції, яка, як відомо, насправді є породженням

сіоністської ідеології та єврейського капіталу: 7.11.1917. Складемо ці цифри: 1 що одержимо в сумі? Так званий «номерологічний код Каббали» — 36 (18, помножене на 2) — ПОДВІЙНЕ «число Звіра». Таки справді: зіврств за роки радянської влади було через край. То хто б говорив, а рабину краще помовчати.

До того ж Пурим (тобто «жереб») юдеї святкують на знак знищення ними в V ст. до н.е. в Персії (сучасний Іран) 75 тисяч(!) корінного населення, що є, по суті, одним з найперших у світі масових геноцидів (див. Книгу Есфір). Саме масовий, позаяк населення всієї Землі 2,5 тисячі років тому становило лише кілька десятків мільйонів осіб, тобто тодішні 75 тисяч людей у відсотковому відношенні до всього земного населення майже наближаються до втрагт людства (зокрема і євреїв) під час Другої світової війни. Жорстокість цього жасливого геноциду стосовно іранців у V ст. до н.е. сучасні юдеї підкреслюють описом подання на своєму Пуримі

трикутних пиріжків, які вони називають «вухами Амана» (Аман був перським візирем і ворогом юдеїв), що вже трохи нагадує первісні культи з елементами канібалізму.

Що ж стосується числа 13, то в багатьох релігіях, зокрема у християнстві, воно вважається числом сатани. Якщо 666 — це число антихриста з Апокаліпсиса, яке означає в Талмуді «Цар Ізраїльський» (Месія), в Каббали, «таємний містичний традиції юдеїв», вважається, «най-досконалішим числом», то число 13 означає саме його господаря — сатану — і походить від юдейської традиції складання числа 364 (див. напр.: Котрел М. Тайни древніх цивілізацій. — М., 2002. — С.194; Мифи народів мира. — М., 1991. — 1 т. — С. 86; Щоркін Г. Конець времен: пророчества і коментарії. — К., 2004).

Тому ми маємо усвідомити: те, що для одних є щастям, для інших може мати протилежне значення.

За матеріалами
інтернет-сайту
«Акцентів»
www.mignews.org.ua

✓ «Герой» тіньового світу

Виконавчого директора «Російського клубу» Максима Курочкіна оголошено в розшук. За офіційною версією МВС України, його розшуковують у зв'язку з масштабними розкраданнями і відторгненням заповідних кримських земель. Джерела «Теми» знають більше. Курочкін може цікавити слідство у зв'язку з отруєнням Віктора Ющенка. То хто ж він, Курочкін: виходець із дипломатичної родини, представник організованого злочинного угруповання «Лужники», борючись за інтереси російського бізнесу в Україні, людина, яка вкрала на мільярд українського майна, дипломований юрист чи «авторитет» Макс, який, за оперативними даними, є ланкою між московським і донецьким криміналітетом? А може, він — жертва політичних інтриг Києва і Москви?

«Російський клуб» — це не прикриття для криміналітету. Це громадська організація. Згадайте, хто приїжджав на її презентацію? Глава Адміністрації Президента Росії Дмитро Медведев, російські губернатори, члени Ради Федерації Росії... Як ви собі уявляєте, щоб усі ці люди були пов'язані з криміналом у державі, де президент — Володимир Путін, чекіст зі стажем?»

«Що ж стосується особисто мене, то в російських правоохоронних органах до мене жодних запитань не було і нема». (Максим Курочкін в інтерв'ю російським і українським ЗМІ).

Коротка довідка. Курочкін Максим Борисович. 35 років. Бізнесмен, громадянин Росії, протягом чотирьох років живе в Україні. Виконавчий директор «Російського клубу». Народився в Москві в родині дипломатів. Закінчив юридичний факультет Московського державного університету імені Ломоносова. Його перший великий бізнес був пов'язаний з московським ринком «Лужники». За його ж власним зізнанням, перший мільйон Максим заробив у 25 років. Займається (нині, мабуть, правильніше сказати «займався») інвестиційними проектами в готельний і ринковий бізнес України, енергетику. Є (був) співвласником п'ятизіркових готелів «Прем'єр-палас» (Київ) і «Ариадна» (Львів), низки українських обленерго, а також ринків.

Курочкін також відомий своїми виступами у ЗМІ на захист російського бізнесу в Україні і відвертою підтримкою кандидата у президенти Віктора Януковича.

З того, про що у пресі не пишуть, нам стало відомо, що Курочкін був раніше засуджений за якусь незначну провину.

Найрезонансним приводом для згадування про нього у ЗМІ став зухвалі замах на його життя у ніч на 13 листопада минулого року. Курочкіна намагалися вбити на вулиці Леонтовича в Києві, коли він у супроводі двох охоронців — співробітників спецпідрозділу міліції «Титан» — підійшов до свого автомобіля; у припаркованому неподалік «Фольксвагені Поло» спрацював вибуховий пристрій. Тоді постраждали припарковані поряд авто та повилакло скло у будівлях.

Завдяки «титанівцям» Курочкін відбився легкою контузєю, а ось обох охоронців було серйозно поранено. «Машина-вибухівка» була зареєстрована на підставу особу.

Голосієвський райвідділ порушив спочатку справу за «навмисне пошкодження чужого майна», але згодом його перекаліфікували на «замах на життя» і за його розслідування взяла-

спосіб життя та коло знайомств. Представник лужниківської братви в Україні жив між Києвом і Москвою. У «Борисполі» стояв персональний літак, на якому він мотався між двома столицями, як з дому на дачу. Курочкін мандрував не один. Його охороняли блатні з Дніпропетровська, на чолі яких стояв бандит на прізвисько Глоба, який у Москві займався

заплатив їх МВС.

Ми вже казали, що в Курочкіна були тісні контакти з донецькими бандито-бізнесменами. Крім того, він контактував з панями, яким близькій ідеї СДПУ(О). Коли ті зрозуміли, що за Максом вже не стоять грізні «Лужники», його почали «рвати». За деякими даними, викрали і тримали в заручниках маляньку доньку Курочкіна, доки той роздумував, чи варто переписувати свої частки у бізнесі на «донецьких» і «есдепівців». Він зробив єдиний правильний вибір і залишився живим. Щоправда, з тих пір він начебто не має жодного стосунку до «Ариадни» — п'ятизркового готелю на ялтінській набережній.

Згадавши «Ариадну», ми не можемо не згадати, що там зупинявся кандидат у президенти Віктор Ющенко, після чого його зі симптомами тяжкого отруєння ледь врятували в астерійській клініці. За даними «Теми», слідство відпрацювало версію, за якою Ющенко отруїли саме в «Ариадні», а не на дачі Володимира Сацюка. Просто наслідки отруєння виявилися лише через деякий час. І за даними нашого джерела, саме відпрацювання цієї версії призвело до того, що Курочкіна оголосили в розшук. А розкрадання кримських земель і придбання практично задарма готелю «Дніпро» є лише приводом для спілкування з Максом на основі тему.

Як бачите, персона віце-коначного директора «Російського клубу» така багатогранна, що заслуговує на більше, ніж невеличка замітка у пресі чи ув'язнення за розкрадання української власності в інтересах російського криміналітету.

До речі, якщо інформація про якусь причетність Курочкіна до отруєння Ющенка має підґрунтя, то є всі підстави занепокоєтися долею пана Ключова — не останньої людини у команді кандидата у президенти від Донецького регіону, який програв вибори. А зі специфічними представниками цього регіону, як ми вже повідомляли, у Макса були дуже тісні контакти.

Утім, існує ще один привід згадати про Курочкіна, попри його можливу причетність до отруєння Віктора Ющенка. Останнім часом серед міліцейської громадськості Дніпропетровська поширюється чулки, а серед керівників — хвилювання у зв'язку зі скандалом навколо приватизації Західнодніпровського ринку. З наших джерел стало відомо, що ринок «по беспределу» отримав у власність Курочкін. Для цього йому довелося заплатити гроші одному генералові, який, своєю чергою, поділяв «передачкою» з губернатором.

З моменту оголошення Курочкіна у розшук вони, напевне, поставили не одну свічку за упокій його душі і за те, щоб Максус вдалося уникнути арешту й неминучих свідчень, які можуть виявитися дуже змистовними... І згубними для багатьох відомих персоналії.

www.tema.in.ua

ЄВРЕЙ КУРОЧКІН — ПТАХ ВИСОКОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПОЛЬОТУ

ся Генпрокуратура. Утім, робила вона це безуспішно. Тож нині цією справою знову зацікавилися «органи», про що повідомив генерал Москаль. За його словами, над цією проблемою наше слідство працює за сприяння російських колег, у яких, за сло-

найбруднішим кримінальним бізнесом. За оперативними даними, на рахунок його групи не одне вбивство. А ще до Москви переселився харківський авторитет Батон. Макс був знайомий з Батоном. Якось у казино Макс почав міряться силою з Батоном на руках. Батон перемг. Макс поразку сприйняв дуже близько до серця. Суперечка переросла у бійку. У результаті синці отримав не лише Макс, а і його охоронці. А за місяць Батона розстріляли у під'їзді власного будинку. Охоронець харківського авторитета надгонав одного з убивць і здав його кудись потрібно.

вами самого Макса, до нього запитань не було.

Вочевидь, докопавшись до істини слідчим буде нелегко. Різні джерела в унісон стверджують: охочі збити Курочкіна було більше, ніж достатньо.

Як стверджують джерела у правоохоронних органах, Максим Курочкін — не хто інший, як бандит, член впливового московського злочинного угруповання «Лужники». До нас він приїхав близько чотирьох років тому як лужниківський представник в Україні. До того часу в цього угруповання налагодилися тісні ділові взаємини з донецькою блатвою, яка подалася у великий бізнес. Курочкін міцно стояв на ногах у кримінальному світі Києва. Не варто оцінювати його як легалізованого бандюка. Макс — великий непристий, з досить серйозним прикриттям. Та це тема для окремої розмови.

На початку минулого року Макс законфліктував з керівництвом «Лужників», що швидко стало відомим у Києві. Після чого Курочкіна, який втратив авторитетну московську підтримку, почали притискати вчорашні київські партнери. А за кілька місяців потому на вулиці Леонтовича пролунав вибух... Так що ж не склалося у Макса з головним московським офісом, унаслідок чого в його житті настала чорна смуга?

Сьогодні ми висловили тільки одну версію того, що трапилося. Та для початку опишемо його

був із «зондеркоманди» Глоби. Дніпропетровський бандит терміново відібав до Києва. Однак це ні його, ні його брата не врятувало від помсти. Усю групу Глоби — близько десяти осіб — знищили.

Глобу могли вбити лужниківські хлопці або люди Батона. Серйозні люди з ОЗУ «Лужники» могли помститися за те, що його «зондеркоманда» вбила авторитетного Батона, чим поставила все угруповання в незручне становище у блатному світі. Та Батона, найвирітніше, було вбито за наказом Макса, «солдатями» якого й були підручні Глоби. А для своїх «солдат» Макс був цар і бог. Що й не дивно, оскільки він обертав великі суми. Приміром, його топ-менеджери отримували близько 40 тисяч доларів на місяць. Макс міг, не ховаючись, довго жити разом зі своєю «зондеркомандою» в «Прем'єр-паласі», де вартість номера — від 200 доларів на добу. Утім, грошей він не платив, та й не реструєлювався. Тому міліції було важко відстежувати їхні переміщення Києвом. Макса і бригаду Глоби уже давно можна було заарештувати й ув'язнити, однак... не було політичної волі, як це нині модно говорити.

Та навіть великі гроші не дають гарантії безпеки. Скажімо, у Києві Курочкіна охороняли 26 бійців спецпідрозділу міліції «Титан». Ці послуги коштували близько мільйона гривень. Утім, Макс так і не

✓ Махінаціям — ні!

ПОВЕРНУТИ «ДНІПРО» НАЗАД

За підтримку на президентських виборах екс-кандидата Віктора Януковича російськими бізнесменами та певними політиками, схоже, розплачуватиметься Україна. Оскільки «Плюс» свого часу друкував матеріал про діяльність у нашій країні російського бізнесмена Максима Курочкіна, відомого в певних колах під прізвищем Макс Скаженний. Варто нагадати, що цей громадянин спільно зі ще одним росіянином — сумнозвісним Глобом Павловським — був серед засновників «Російського клубу». Чи то як гонорар за підтримку, чи то з причини короткочасного запаморочення голови, проте колишній керівник Державного управління справами Президента (у народі відомого як ДУС) Ігор Бакай, обійшовши всі застави, по суті подарував Курочкіну, серед іншого, і столичний готель «Дніпро». Та цей факт не залишився непоміченим. Недавно народний депутат України, лідер ВО «Свобода» Олег Тягнибок направив депутатський запит голові СБУ Олександрові Турчинову та Генпрокурору України Віталію Лещуку з вимогою розібратися з цією ситуацією. «Персонал Плюс» повністю друкує це звернення.

Депутатський запит

До мене звернулися представники трудового колективу ВАТ «Готель «Дніпро» за проханням розібратися зі злочинними діями колишніх керівників ДУСУ Бакаєва І. М., Панька О. М. і голови правління ВАТ «Готель «Дніпро» Прохорова Д. А. Внаслідок незаконних дій зазначених осіб Україна втрачає прибутки підприємства, власником якого є, а згодом може втратити це прибуткове підприємство.

Відповідно до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» від 7 липня 1999 року, готель «Дніпро» зарахували до підприємств, які не можуть бути приватизовані. Однак злочинними розпорядженнями Бакаєва (№ 655 від 01.10.2004 та № 755 від 03.11.2004) на базі ВАТ «Готель «Дніпро» було створено ТОВ «Дніпро-Еліт». Схеми прихованої приватизації, здійснювана під його керівництвом, полягала в передачі всього майна ВАТ «Готель «Дніпро», вартість якого становить 100% статутного фонду акціонерного товариства, новоствореному ТОВ «Дніпро-Еліт». Наразі, згідно з пунктом 7.2.2 статуту ТОВ «Дніпро-Еліт», у разі виходу з ВАТ «Готель «Дніпро» зазначене підприємство отримає не своє майно, яке було передано для формування статутного фонду, а кошти у розмірі 35% статутного фонду. За цей час (з жовтня 2004 року до лютого 2005 року), внаслідок односторонніх дій голови правління ВАТ «Готель «Дніпро» Прохорова Д. А., готелю було завдано збитків на суму 91 1549 гривень. Кошти витратили на придбання трьох автомобілів, у яких не було виробничої потреби (552 639 гривень), на послуги Державної служби охорони при МВС України (278 910 гривень) і на проживання інвестора та його охорони в номерах люкс і напівлюкс (80 000 гривень). Такі витрати грубо порушують статут ВАТ «Готель «Дніпро», який чітко визначає, що угоди з купівлі-продажу, які перевищують 10 тисяч гривень, обов'язково погоджують з вищим органом Товариства — Державною Україною в особі Державного управління справами.

Є також інформація, що голова правління ВАТ «Готель «Дніпро» Д. Прохоров — ставленник російського бізнесмена М. Курочкіна. У зв'язку з цим усі дії Прохорова щодо майна ВАТ «Готель «Дніпро» необхідно розглядати як дії, спрямовані на користь російського бізнесу, — через застосування злочинних схем відчуження державної власності України.

Незважаючи на розпорядження керівника Державного управління справами № 47 від 09.02.2005 року «Про скасування розпоряджень керівника ДУСУ від 01.10.04 № 655 та від 03.11.04 № 755», конкретних дій не було помічено. Усі кошти, які сплачують клієнти готелю за послуги, надходять на рахунок ТОВ «Дніпро-Еліт», а не ВАТ «Готель «Дніпро». З 1 лютого 2005 року в службі прийманя та обслуговування готелю встановлено касові апарати, зареєстровані на ТОВ «Дніпро-Еліт», і весь прибуток готелю надходить на рахунок цього товариства. Це призведе до штучного банкрутства ВАТ «Готель «Дніпро», яке завжди було високоприбутковим державним підприємством.

Трудовий колектив ВАТ «Готель «Дніпро», який став на захист свого підприємства, звертався до Президента України, Генеральної прокуратури України, Державного управління справами, Фонду державного майна, засобів масової інформації, двічі пікетував Секретаріат Президента України. На нього тисне керівництво ТОВ «Дніпро-Еліт», працівники стоять перед загрозю звільнення.

Оскільки передача майна ВАТ «Готель «Дніпро» до статутного фонду ТОВ «Дніпро-Еліт» відбувалася з порушенням вимог чинного законодавства та положень статуту відкритого акціонерного товариства, то Державне управління справами має намір протестувати рестрацію ТОВ «Дніпро-Еліт». Однак існує загроза, що затягування судового процесу спричинить банкрутство ВАТ «Готель «Дніпро».

Враховуючи викладене, прошу:

- провести перевірку законності прийнятих рішень, пов'язаних зі створенням ТОВ «Дніпро-Еліт» і прихованою приватизацією ВАТ «Готель «Дніпро», який є державною власністю;
- вжити заходів для припинення до відповідальності осіб, причетних до відчуження державної власності через винайдені і.бакаєм злочинні схеми;
- повернути готель «Дніпро» у власність держави.

Про результати розгляду запиту прошу повідомити мене в термін, визначений ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України».

Народний депутат України Олег ТЯГНИБОК

Діалоги

Народився 8 липня 1938 року в Києві. Працював у театрах Одеси, Львова, Москви, Харкова, Києва. З 1989 р. — депутат ВР України. Голова Комітету Верховної Ради з питань культури. Зас- тупник голови Народного Руху України. Голова Всеукраїнського товариства «Меморіал» ім. В.Стуса, Національної спілки театраль- них діячів України. Професор, завідувач кафедри майстерності актора і режисури. Поставив більш як 50 театральних вистав. Автор серії телефільмів про Розстріляне Відродження. Заслужений діяч мистецтв України.

Мета життя: творення нової незалежної України через мистец- тво.

Життєвий принцип: нема вітру — веслуй руками.

Найприємніше у роботі: вдячність людей, яким допоміг.

Найкраще в людях: порядність, послідовність у досягненні мети.

З Лесею Степа- новичем ми позна- ючилися в МАУП після підписання угод між творчими спілками та Акаде- мією. Наша розмова почалася навколо питань культурного життя української нації, перспектив розвитку українсь- кого театру, про- блем поєднання пра- гматизму й духов- ності на сучасному етапі розвитку Ук- раїнської держави.

— Лесе Степа- новичу, недавно Спіл- ка, яку ви очолюєте, підписала угоду про співпрацю з Міжре- гіональною Акаде- мією управління персоналом. Що ста- ло поштовхом до цієї події?

— Національна спілка театральних діячів має розгалуже- ну мережу по всій Ук- раїні. Однак за нині- шнього ставлення до культури вона далеко не завжди могла реалізувати свої плани. Нині, в час реформ, коли влада звернула увагу на важливість громадських органі- зацій, з'явилася надія реалізувати важливі проекти, зокрема, мож- ливість роботи з мо- лоддю. Тому керівни- ки творчих спілок, які взяли участь у підпи- санні цієї угоди, спо- дівалися на тіснішу й ефективнішу співпра- цю між митцями, які справді можуть чомусь навчити, та молодим поколінням. Міжрегі- ональна Академія уп- равління персоналом — це найбільший не- державний вищий на- вчальний заклад, по- тужна організація, яка має ґрунтовну науко- ву й видавничу базу. Академія не тільки дає якісну, ґрунтовну осві- ту, а й активно втру- чається у державот- ворчий процес — і це дуже важливо. Тому новий виток взаємин між творчими спілками й Академією мати- ме важливе значення

для національної культури.

Я хотів би, щоб нинішній уряд зрозумів, чому МАУП підписала ці угоди з творчими спілками, а не з газо- вою компанією. Пере- дусім уряд мав би виділити кошти на роз- виток книговидавництва, кінематографії, театру тощо. Запевнюю вас: через деякий час у нас краще працювала б і промисловість, і а- грарний сектор. Адже культура є елементом самоорганізації, і я вважаю, що експеримент з угодами — це важ- ливий крок у цьому напрямі.

— Вам не здаєть- ся, що наприкінці минулого року ми стали свідками справді дивовижно- го, високоестетич- ного помаранчевого шоу?..

— В Україні ще й досі живий постмар- ксистський погляд на культуру. Усі наші уря- ди ніколи не брали до уваги стратегічної основи мистецтва. Вони вважають, що призначення культури — лише змашення ко- ліщаток державного механізму. А Помаран- чева революція увійшла в історію як рево- люція духу, а отже — важливий поступ на- ціональної культури. Нам, на відміну від західноєвропейських народів, довелося три- валяй час пожинати плоди вкоріненого в суспільство «культу ґурту», який нівелював особистість як таку. Однак Помаранчева революція — це вже не революція масов- ки. Нині національна культура виявляє свою стратегічну якість — високу духовність. Нині молодь стає активнішою, видає жур- нали, газети. Не бойсь- ся критикувати владу. І це дуже важливо. Можливо, владі це не дуже імпонує, однак на те й шука в річці, щоб не дрімав карась.

Згадайте: на Май- дані не було ні мов- ської опіки і ласки. Влада і народ, ефективність держав- ної політики, реоргані- зація системи держав- ного управління — ціх та інших важливих проблем кризь призму Помаранчевої рево- люції торкається у своїй статті Володи- мир Саламатов. Цей матеріал вміщено під рубрикою «Економіка

і політика».

Лесь Танюк:

«УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД ЗАВЖДИ ВІДЗНАЧАВСЯ ТОЛЕРАНТНІСТЮ І ДОБРОТОЮ»

на регіо- нальній Спілці (а їх у нас сім в Ук- раїні) проводить свої фести- вали. У Києві — фестиваль «Березіль». Плануємо відновити традицію проведення Світо- вого фести- валу «Березиль», який проводиться у Харкові. Також зай- маємося видавничою діяльністю, друкуємо альбоми про наших акторів. У Дніпропет- ровську видали «Ен- циклопедію дніпро- петровських театрів». Нині у планах огляд вистав присвячених Дню Перемоги. І хоча проблем справді вис- тає, приємно відзна- чити, що за радянських часів, фестивалів все-

який проводиться у Харкові. Також зай- маємося видавничою діяльністю, друкуємо альбоми про наших акторів. У Дніпропет- ровську видали «Ен- циклопедію дніпро- петровських театрів». Нині у планах огляд вистав присвячених Дню Перемоги. І хоча проблем справді вис- тає, приємно відзна- чити, що за радянських часів, фестивалів все-

який проводиться у Харкові. Також зай- маємося видавничою діяльністю, друкуємо альбоми про наших акторів. У Дніпропет- ровську видали «Ен- циклопедію дніпро- петровських театрів». Нині у планах огляд вистав присвячених Дню Перемоги. І хоча проблем справді вис- тає, приємно відзна- чити, що за радянських часів, фестивалів все-

таки було вчетверо менше, ніж зараз.

Дуже цікавий фести- валь світового мас- штабу, який раз на два роки проводять у Луцьку, — фестиваль вертепів. Це неза- бутне видовище. Як- що 2006 року ми організуємо такий фести- валь, то обов'язко- во запитали б на ньо- го представників МАУП, щоб вони на власні очі побачили це дійство. Маємо ми й свою експеримен- тальну базу — Державний театральний центр імені Леся Кур- баса. Це науковий і мистецтвознавчий центр, невелика своє- рідна лабораторія. Не- давно там відбувалися майстер-класи відо- мого канадського ак- тора Григорія Гладія.

Ми заснували Державну премію імені Леся Курбаса, якої удостоюємо най- кращих театральних діячів України.

— Що ж нині за- важає працювати українським теат- рам?

— Театр кинуту напризволяще, він му- сить заробляти само- стійно, бо ніколи не був прибутковим. Роз- важальний театр — мюзикл чи вар'єте — це одна справа, а класичний театр, який спо- нукає мислити, — зовсім інше. Театри нині змушені здавати приміщення в аренду, а це заважає працюва- ти.

Адміністрації на місцях не лише не помічають проблем театралів, а заважають їм. Для прикладу: нині ми зіткнулися з великою проблемою у Житомирському теат- рі. Там актори ого- лосили страйк і голо- дування. Вони домо- глися зняття з посади директора Леоніда Дончука. Однак на його місце адміністра- ція намагається при- значити людину, яка нічим не краща за сво- го попередника. Як на мене, акторам краще знати, хто має стояти на чолі колективу, і яким має бути репер- туар театру. Ніхто не має права нав'язувати їм свою думку. Хоч як це прикро, навіть Ко- мітет не зумів виріши- ти цю критичну ситу- ацію.

— Що найближ- чим часом планує Комітет з питань культури і духов- ності зробити для культурного роз- витку української нації?

— І наостанок, скажіть кілька на- путних слів студен- там Академії.

— Я хотів би поба- жати, щоб студенти МАУП будували своє майбутнє на основі української традиції. І тоді наша країна роз- витатиметься і про- щитатиме. Усе у ваших руках — учіться, пра- цуйте, досягайте сво- го!

— Ми маємо уха- лити закон «Про збір на потреби українсь- кого кіно». Меценат- ство і спонсорство має бути пільговим.

Ми плануємо змі- нити керівництво кіностудії ім. Олекса- дра Довженка і ство- рити нову програму виробництва саме ук- раїнських фільмів. Не- давно ми ухвалили закон про пільги для книговидавців. І якщо він діятиме, то ціна книжки буде на 15— 20% меншою. Пра- цуюмо зараз над про- граммою збереження Запорозької Січі на Хортиці. Про це також вже багато писали. І ще дуже важливе пи- тання — збільшення заробітної плати працівникам культури.

— Помаранчева революція сприяла мистецькому буму. Чи не плануєте ви написати сценарій на цю тему?

— У мене вже за- раз на столі лежить сценарій балету Леоні- да Федорука на тему Помаранчевої рево- люції. Дуже цікавий задум, над ним варто працювати. Однак по- трібно знайти талано- витого композитора.

Наразі мене бен- тежить цей «бум» творчості навколо не- давніх подій. Адже вони породили хвилю графоманства. Аби створити щось справді пристойне, потрібно відійти від емоцій і глибоко осмислити ті події. Гадаю, незаба- ром з'явиться багато цікавих творів на тему Помаранчевої рево- люції, адже це вже наша історія.

А щодо своїх пла- нів, то на сценарій у мене просто немає часу. Посада голови Комітету з питань культури і духовності не дає права відволі- катися від прямих обо- в'язків. Повірте, ця робота забирає бага- то енергії і часу. І я просто не можу собі дозволити займатися мистецтвом...

— І наостанок, скажіть кілька на- путних слів студен- там Академії.

— Я хотів би поба- жати, щоб студенти МАУП будували своє майбутнє на основі української традиції. І тоді наша країна роз- витатиметься і про- щитатиме. Усе у ваших руках — учіться, пра- цуйте, досягайте сво- го!

Розмовляла ЛЮЛІТВИНЕНКО

Щойно з друку

Про це зокрема йдеться у безземе- вому (№3, 2005р.) номері журналу ін- телектуальної еліти «Персонал».

Часопис повідо- мляє про установчий з'їзд Української кон- сервативної партії та її наміри увійти в полі- тичну систему України всерйоз і надовго. Го- ловною партією з'їзд од- ноголосно обрав пре- зидента Міжрегіо- нальної Академії уп- равління персоналом Георгія Щокіна.

Під рубрикою «Особистості» журна- л вміщує нарис Олек-

КОНСЕРВАТОРИ ПОЧИНАЮТЬ, ЩОБ ЗІГРАТИ СВОЮ ПАРТІЮ НА ПОЛІТИЧНІЙ ШАХІВНИЦІ

сандра Кавуненка «Милосердя як сенс ефективного господа- рювання», в центрі яко- го — голова агропро- мислової кооперації «Сквира» Іван Суслов. Кілька років тому цей підприємець з Київщини відкрив приватний сиротинець, що став рідною домівкою для 24 дітей різного віку, позбавлених батьків-

ської опіки і ласки. Влада і народ, ефективність держав- ної політики, реоргані- зація системи держав- ного управління — ціх та інших важливих проблем кризь призму Помаранчевої рево- люції торкається у своїй статті Володи- мир Саламатов. Цей матеріал вміщено під рубрикою «Економіка

і політика».

Тут же — публіка- ція Ігоря Слісаренка «Злочин і покарання». У ній відомий публі- цист і науковець роз- мовкує про соціаль- ну відповідальність мас-медіа на прикладі президентських пере- гов 2004 року.

У рубриці «Мене- джмент і менеджери» розглядаються різні

підходи до розуміння соціальної історії, про- блем теорії соціаль- ного управління. Ав- тор публікації — один із найавторитетні- ших дослідників у цій га- лузі Георгій Щокін.

Ще одна стаття цього розділу — «Ук- раїнська мова як чин- ник державотворен- ня». Її автор Іванна Магрицька пропонує

читачам свій погляд на важливу проблему.

Правові й органі- заційні аспекти діяль- ності підприємця для захисту комерційної таємниці досліджує в однійменній статті Микола Гладіщенко. Вона опублікована під рубрикою «Досвід ефективного управ- ління».

«Всупереч і завдя- ки обставинам, які склалися щасливо» — так називається роз- повідь про помічника президента МАУП Дени- са Туліна. Матеріал публікується у тра- диційній рубриці ча- сопису «Наші випуск- ники».

Безумовно, чи- тацький інтерес у бе- резневному числі «Персоналу» викли- чуть статті Олексія Юлдашева, Віктора Мороза, Наталі Ре- занікової, Бориса Бра- тнікова та інших авторів часопису, де вони тор- каються тих чи інших аспектів соціально- економічного життя країни та світу.

Зацікавить читачів і розмаїта мозаїка но- вин, з яких постає ба- гатогранне життя сту- дентів і викладачів Міжрегіональної Ака- демії управління пер- соналом.

Нам пишуть...

Шановний Георгію Васильовичу!

В одній зі своїх статей Ви вказали на проблему відмови від ідентифікаційних кодів в Україні як на одну з тестових стосовно нового Президента країни. Ваша позиція в цьому питанні всеяке надію, що питання про ідентифікаційні коди, яке вирішене нині формально, лише наполовину і, за словами попереднього прем'єра, лише до введення пластикових паспортів, — не залишиться в такому стані. Ця проблема така важлива тому, що поняття про «кінець часів» і про «спасіння» перетинаються в «Одровенні» (а отже, і в житті) з поняттям «числа людського», яке нам нині нав'язують, і яке в недалекому майбутньому має стати ключем до життя.

Дякуємо Вам за статтю і просимо не залишати цю тему, адже Ваш голос зважаний великою кількістю людей. Дозвольте висловити свою думку про вже чинний «механізм відмови» від ідентифікаційних кодів в Україні. На наш погляд, цей «механізм» не відповідає Закону 1003 «ХВ, бо, збільшуючи досє (в анкеті 40 запитань) на «відмовників» (безсумнівно, аби його використати проти нашої волі, інакше навіщо його збирати в такій ультимативній формі в обмін на довгоочікувану позначку в паспорті), порушуючи сам Закон — адже в ньому не передбачено збір додаткових відомостей про нас, — тим самим порушуючи і наше право користування цим Законом у тому вигляді, в якому його визначено. Видали номери без будь-яких довідок і анкет, а нині ми вже два з половиною місяці намагаємося отримати довідку з Москви про зміну прізвища, а податкова вже починає вживати заходів, не даючи часу вратитися за анкетом із 40 запитань. Замовчується і проблема виведення «відмовників» із «реєстру». Як на нас, необхідно, аби добросовісні юристи опротестували правомочність цього недосконалого «механізму».

Схоже, «відмовникам» просто підсунули інший спосіб входження в реєстр: через комп'ютер, використовуючи паспортні дані як додаткову інформацію. Давно не секрет, що — отримані чи не отримані — номери є на кожного. Переконалими тому приклад — наша родичка, яку її дирекція просто поставила перед фактом про

навність у неї невідповідного номера. Отож у реєстрі, схоже, є всі бажані і небажані, і, мабуть, це вже назавжди. Можуть додати або змінити лише різні позначки, на кшталт «помер». Хай ставлять будь-які позначки, тільки б дали жити без номерів перед Богом і своєю совістю. Вираховуватимуть нас таємно за номером, чи ні, аби лише там, у Брюсселі (якщо вже ніяк нас неможливо виключити з реєстру), стояла позначка про те, що ми їм «не свої» (кажуть, така позначка вже є). Зрозуміло, «позначені» — гнані «аж до самої смерті», якщо тільки дер-

повідання віри, неприйнятна зла. Це не одномоментна дія. У такому випадку, можливо, потрібно й роки прожити, щоб довести своєю відвертою позицією твердість і непохитність віри. Тоді на цю позицію реагуватимуть. Ми повинні робити все можливе, аби не поклонитися тій системі, яка давно нас «заціфрувала» і вважає «своїми». Ми повинні довести, що чужий, хоч би для того, щоб нас не сприйняли, як колись не сприйняли Самого Господа. Тоді ми, безсумнівно, будемо з Ним.

Ми маємо прийняти законопроект не тільки з чітким механізмом відмови від коду, а й з регламентом альтернативного обліку «в і д м о в н и к і в». Також він має законодавчо заборонити

використання державою будь-яких особистих кодів і створення електронних досє на громадян загалом. Про такий законопроект писала Спілка Православних Братств України, яка, на жаль, скомпрометувала себе, та й Церкву нашу теж.

Форми соборного волевиявлення теж є — регулярні хресні ходи, які організує у Києві та сама СПБУ (їй, схоже, нині не дуже довіряють після такого способу передвибірної агітації, як розповсюдження листівок і плакатів у церквах, чим і було досягнуто зворотного ефекту), депутатські запити тощо. Усе це Ви, ймовірно, знаєте.

Однак, як на нас, тепер велика проблема у відсутності сильного центру, зокрема лідера, а «відмовників» в Україні немало, і не підкорилися системі зла; одна тільки Тульчинсько-брацлавська Єпархія збрала 13 тисяч підписів, а реальних людей, гадаємо, набагато більше. Та й чи ж немає в Україні людей, які з інших причин не можуть змиритися з номером? З ними можна було б об'єднатися. Сподіваємося, людина, яка реально усвідомила проблему ідентифікаційних кодів і має можливість говорити про неї перед широкою аудиторією і владою, буде корисною в справі відмови від практики «присвоєння» їй. Тому просимо Вас, Георгію Васильовичу, продовжуйте почате Вами, і ми будемо разом з Вами простояти злу.

Тетяна ФОМЕНКОВА,
Київ.

В АМЕРИЦІ ЧИТАЮТЬ ВИДАННЯ МАУП

Шановні панове!

Дозвольте подякувати Вам за видання книжок Василя Яременка «Євреї в Україні сьогодні: Реальність без мифів» і Георгія Шокіна «За кого голосувати?».

Нам, українцям Америки, мало відомо про події в Україні, а дуже хочеться бути в курсі подій, адже я українка. Дуже боляче було читати працю Василя Яременка і згадувати життя на Батьківщині до 1943 року. Згадати хоча б і той 1933 рік... Та й багато інших ліх років було...

Я більше хотіла б знати про життя нинішньої України. Тому дякую Вам за Вашу роботу і Ваші видання.

З повагою
Лідія СТОБВУН.

1085 Kingswood
Dr. Akron,
OH 44313-5920 США

КУЛЬТУРА «З КАГАНЦЕМ»

УНП заявляє про катастрофічний стан закладів культури на Харківщині і готова взяти участь у розробці Програми культурного розвитку області.

Звернення щодо катастрофічного стану закладів культури Харківщини ухвалила VIII Звітно-виборча конференція Харківської обласної організації Української Народної партії. У зверненні наголошується, що «за останні роки на Харківщині було практично повністю зруйновано мережу закладів культури, особливо у сільській місцевості, а те, що залишилося, доведено до жалюгідного стану. Сотні клубів і сільських будинків культури в аварійному стані, потребують капітальних ремонтів, майже половина з них роками не опалюється, немає кіноапарату, звукоопіслявальної апаратури тощо. Наочним прикладом ставлення колишньої влади до української культури може бути і рівень фінансування та матеріального забезпечення Українського культурного центру «Юність», який не відповідає ні його статусу, ні призначенню».

У своєму зверненні, адресованому новому го-

лови Харківської обласної намісництва Арсену АВАКОВУ, делегати конференції також висловили занепокоєння станом районних і сільських бібліотек, «де вже давно не оновлюється книжковий фонд, а номенклатура передплатних видань формується переважно за рахунок «районської газети» і «Слободський край». «Торік на придбання книжок для сільських бібліотек з обласного бюджету виділено лише близько 180 тисяч грн., у той час як на видання книги Є.Кушнарєва «Десять кроків харківською землею» з його благодійного фонду витратили 229 тисяч гривень», — говориться у зверненні.

Харківська обласна організація УНП висловила сподівання, що нова влада кардинально переладить своє ставлення до української культури, забезпечить її пріоритетний розвиток і фінансування. Задля цього обласна організація УНП готова взяти участь у розробці довготермінової Програми культурного розвитку Харківської області і сприяти її виконанню.

Віктор КОЗОРІЗ,
прес-служба ХОО
УНП

ІДЕНТИФІКАЦІЙНІ КОДИ ЗЛА

жава напівдорозі до того пекла не одумається й не захистить від переслідування «за непоклоніння». І якщо ми вже в їхніх списках, то вахливий, щоб держава (тоді вона вже буде лише територією) не «запачувала» в системі.

Для цього потрібно, аби у Президента, передусім у нього, був свій погляд на цю проблему, аби її хотіли вирішити його оточення і більшість народу. Отже, необхідно звернутися до Президента і державних інстанцій зокрема, де, звісно, не переважають віруючі й антиглобалісти.

Нам потрібно проявити волю до добра, якщо воно дане Господом, і не приймати зла, якщо і закон дає змогу нам це зробити. Це і буде «кесарю — кесареве, а Богу — Боже». Адже цар Давид не тільки співав псалми — він просив допомоги в Бога, щоб воювати з ворогом, і воював. А ми чогось очікуємо від Церкви, у чомусь звинувачуємо її. Однак не Церква мусить «воювати». Її і так вороги скомпрометують і словом, і справою. А ми не можемо відвратити це від землі, щоб зрозуміти це. У Церкву прокрався ворог — і зсередини, і ззовні, і від нашого розуміння залежать наші подальші дії.

Навіщо ламати голову: ідентифікаційні коди — духовна чи не духовна проблема, якщо за два тисячоліття нас попередили, від кого очікувати ці цифрові імена.

Ми повинні робити свою справу, аби Церква вірила, аби не ганяли її. Якщо ми віримо «Одровенню», то настав час вис-

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР НАЛЕЖАТИМЕ КОРИННІЙ НАЦІЇ

Шановний пане редакторе!

Прийміть вдячність від читача за справді українське видання «Персонал Плюс» і його патріотичну позицію, за те, що ми маємо справжню національну трибуну. (Мою підшивку «Персонал Плюс» постійно читають новосанжарівці. Уже є така, як передплачують видання або збираються це зробити.) А ще вдячний за те, що МАУП підтримала словом і ділом «Українську газету Плюс», коли «щирі українці» влаштували їй обструкцію з прицілом на знищення. Не вишло! Караван іде, хоч собачня гавкає. Інформаційний простір в Україні таки належатиме коринній

нації. І тут карти в руки нікому більше-прем'єру з гуманітарних питань Миколи Томенку. Хоч це завдання з нелегких: олігархи чинитимуть опір. Тому так потрібна рішучість. Коли йдеться про духовне здоров'я нації, не можна впадати в болото компромісів, бо це означає поразку українства у його сподіванні бути господарем своєї землі.

За кумівського режиму широкий загал українства задихався під тиском бомбування брехнею про владних ЗМІ та так званих кишеневих опозиціонерів на кшталт вітреник, симоненків і ім подібних. З-поміж них особливо вирізнялися телевізійні дез-

інформатори, які виконували волю власників телеканалів через «темників». Та й чи можна було очікувати на щось інше, якщо центральні телеканали були у власності пінчуків, суркісів, медведчуків. Тим паче, що мільйони українців через технічні умови тільки їх і мали змогу дивитися. І тут є над чим замислитися новій владі, покликаній відстоювати конституційні права людей на отримання правдивої інформації.

Іван БУРДИМ,
ветеран праці.
м.Санжари Полтавської області

«СХВАЛЮЮ ВЛАСНИМ ПІДПИСОМ!»

Патріотично стійке, щире людське спасибі за правдолюбичі відкритий лист Президента МАУП Георгія Шокіна міністрів внутрішніх справ України Ю.Луценку про кумівства, генерала Геннадія Москаля.

Вважаю своїм громадянським обов'язком перед кумороздертою, спінченою, та все ж таки сонячною Україною сказати і своє слово.

Уже та ще народний

Президенте України! По-президентськи гарантовано, програмно роблячи свої «Десять кроків назустріч людям», оминайте антинародне куморізддя, зграйно об'єднаний медведчукізм, засуркісований кравчукізм, бандитсько-дендібродський олігархічний кубізм і іншу вчорашню владну нечисть! Такі не пошкодують Вас (як і не шкодували). Вони й надалі будуть розлідиками нацькованого проти

України кілерства, знову стануть віронопідданими посадовими служакми скаженої антиукраїніщини. Не забувати про це — ПОРА! Одвертість Георгія Шокіна у «Сільських в'єстях», як і в шановному «Персонал Плюс», підписую власноруч.

Володимир
ЗЛЕНКО,
журналіст

Київ.

В УКРАЇНЦІВ ХАРКІВЩИНИ ЗАБРАЛИ ВСЕ!

Шановна редакціє! Прошу надрукувати мій лист до Президента України.

Дорогий Вікторе Андрійовичу!

Ви не уявляєте, як Ви образили українців Харківщини і обманули їхню очікування, призначивши головою обласної намісництва п. Авакова. Невже не знайшлося розумного ук-

раїнця на цю посаду?! На інаугурації Ви сказали, що «єврейської проблеми в Україні не буде». Та не встигли ми порадити за наших євреїв, як зрозуміли, що проблема українська, зокрема на Харківщині, яка існувала тут упродовж десятиліть і значно загострилася останніми роками, залишається... За останній час — час

правління Кушнарєва — Шумилкіна, яких важко запідозрити в симпатіях до українців — у Харкові центральну площу Незалежності було перейменовано на площу Свободи (на догоду Москві!), зникли книжковий магазин «Кобзар» (до речі, на його місці з'явився ще один банк), кафе «Українські вареники». Думаю, Вам у Харкові

ніколи не показували Український культурний центр, де завжди холодно, незатишно і десятиліттями, мабуть, не було ремонту. А меблі для цього осередку культури, думаю, визибли десь на смітнику... Молодь у такій «культурній» центр не піде, бо поважає себе. У нашому місті не можна купити українську газету, проблематично

знайти касету з українськими піснями. Невже українці, яких в області понад 70%, не мають права реалізувати свої культурні потреби? Чи буде вименим родом з Азербайджану (п.Аваков), який навіть не знає української мови, відстоювати інтереси титульної нації, а не свої бізнесові? Звісно — ні! Українці мовчать не

тому, що української проблеми немає, а тому, що їх безперервно, ось уже вісім десятиліть років б'ють. І зараз нам важко зрозуміти, що ж воно таке відбувається. У нас все забрали, ми вимираємо. Допоможіть нам, шановний Президенте, вирішити в Україні українську проблему. І тоді проблеми нацменшин зникнуть самі собою.

З повагою Людмила,
викладачка
університету
Харків

Кіно

Український режисер Олександр Муратов завершив зйомки картини «Татарський триптих», знятої за мотивами новел Михайла Коцюбинського «На камені», «У путях шайтана» і «Під мінаретами». Вони були написані класиком на зламі XIX — XX століть, але проблеми, порушені в цих творах, як і раніше, актуальні. «Татарський триптих» — це фільм про руйнівну силу патріархальних звичаїв, які себе віджили, про прагнення мусульманської жінки до свободи і незалежності, про її боротьбу за право кохати.

— Олександр Горевичу, коли глядачі побачать нову картину? І якою може бути її прокатна доля?

— Поки що все складається сприятливо, фільм здали у трьох варіантах: основний знімався кримсько-татарською мовою, а копії супроводжуються українським і російським перекладом. Його прем'єра відбудеться незабаром у Сімферополі. Цей односерійний ігровий кінофільм — єдиний у світі, знятий кримсько-татарською мовою. Не знаю, якою буде його прокатна доля. Однак упевнений в успіху і широкому розповсюдженні «Татарського триптиху» на відеокасетах, особливо у Туреччині і тюркомовних країнах.

— Чому ви звернулися до цієї теми, та ще й втілили її кримсько-татарською мовою?

— Важко пояснити, як народжуються ідеї. Я дуже люблю Михайла Коцюбинського, давно мріяв зробити фільм за його творами, та все якось не випадало. Можливо, у виборі теми певну роль відіграло й те, що мій дід — кримський татарин. За документами він значився як Леонтій Максимович, а насправді його звали Лютіф Максutowич. Він закінчив у Парижі агрономічний інститут, за царських часів був революціонером-лікарським, воював у громадянській війні. Пізніше обіймав високу посаду в наркоматі продовольства, товаришував з Миколою Скрипником. Діда звинуватили в українському націоналізмі, і, щоб не репресували сім'ю, він наклав на себе руки.

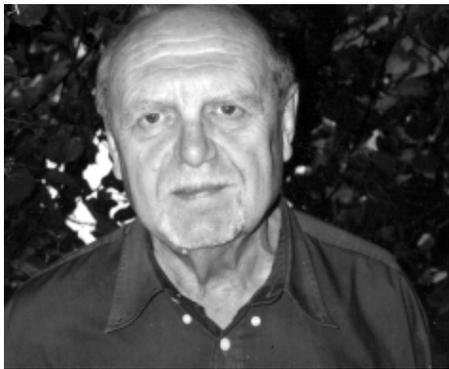
Коли ідея фільму «Татарський триптих» визріла, я пробивав її шість років. Спочатку мені інкримінували образу релігійних почуттів татар, потім звинувачували в дискримінації російського народу. Повна нісенітниця, бо сценарій я написав за творами Михайла Коцюбинського! Отже, самого письменника, великого борця за де-

мократію, чиновники з Міністерства культури звинувачували в цих гріхах. «Хто дав вам право братися за таку гостру тему?» — обурювалися вони. Я жар-

ри і Юлію Волчкову. Впевнений, що і Лесю Тишковську, яка дебютувала в мені в «Провінційному романі», також чекає вдала творча доля. А в «Та-

Олександр Муратов:

«Я ВІДКРИВ ЧИМАЛО ТАЛАНОВИТИХ АКТРИС»

тував: «Що посмієш, те й пожмеш». Не знаю, може, жарт доломив, але дозвіл нарешті дали. Дякувати Богові, фільм я все-таки знав, і тепер глядачі самі можуть його оцінити.

— Вас вважають режисером, який відкриває нові імена талановитих актрис. А в цій картині були такі відкриття?

— Справді, мені вдається знаходити нові таланти. Серед акторів менше, а ось красивих, обдарованих актрис я відкрив чимало. Після дебюту в моєму фільмі «Геть сором!» тепер часто знімається в кіно прекрасна театральна актриса Наталя Доля; часто запрошують режисе-

рською триптиху» таким відкриттям стала Ельзара Баталова, виконавиця ролі Мірієм. Ельзара, яка закінчила Київське естрадно-циркове училище і акторський факультет столичного театрального інституту, є солісткою ансамблю української армії. Це розумна, талановита, перспективна актриса, на яку чекає велике майбутнє.

— Хто ще задіяний у фільмі?

— В основному молоді татарські актори: Делявер Септаров, Ірина Сагаляєва, Яна Ляхович, Ахтем Сейтабаєв, Сергій Прудкий та інші. У масовках з великим задоволенням знімалися місцеві жителі. Брали

участь і діти — вони зі своєю фантазією з післюва розуміли умови гри. Мене просто вразила розкутість, органічність, природжений артистизм кримських татар. Це надиво обдарований народ. Музику до фільму написала композитор Ельвіра Емір, випускниця київської консерваторії. У ньому також використані фольклорні обрядові мелодії.

— Де відбувалися зйомки «Татарського триптиху»?

— Ми два місяці їздили по Криму — Карадаг, Бахчисарай, Ялта, Гурзуф, Судак. Я, до речі, побував у Білогірському, колишньому Карасу-базарі, де зберігся будинок моїх родичів у тому вигляді, яким він запам'ятався мені з дитинства. Події, зображені в нашій картині, відбуваються на початку XX століття, і сучасний Крим, звісно ж, у нього не вписується. Тому доводилося будувати декорації, пильнувати, аби в кадр не потрапляли такі ознаки цивілізації, як, наприклад, лінії електромережі чи асфальт. Гадаю, нам вдалося достовірно відтворити атмосферу того часу, звичаї і традиції кримських татар.

— Олександр Горевичу, а ви вже знаєте, про що буде ваш наступний фільм?

— Так, знаю. Я написав автобіографічний роман «Розчахнута брама», який щойно вийшов у видавництва братів Капранових. Уривки з нього під назвою «Тринадцять сходнок життя» торік друкувалися в журналі «Київ». Шоправда, не знаю, як швидко вдасться пробити фільм у чиновницьких інстанціях, хоча сценарій давно готовий, і про нього є прекрасні відгуки експертної ради. Проте це дорадчий орган, він нічого не вирішує.

Справа ускладнюється тим, що в сценарії відображено факт мого перебування в УПА: у п'ятнадцятирічному віці я був зв'язковим. І Міністерство культури ніяк не визначить свою позицію до цього факту. Оскільки начальство ставить мене до мене украї негативно, розраховувати на позитивне рішення не доводиться.

— Так, за вами міцно закріпилася репутація конфліктної і йоршистої людини.

— Що ви, навпаки — ямила й дотепна людина! (Сміється). Просто не терплю брехні. Навіть якщо це мене не стосується, я обов'язково повинен спіймати людину на брехні, причому довести це на дставі реальних фактів і документів.

— А чи варто так зав-

зято воювати? Якби ви стали толерантним, то...

— Все одно ставлення до мене не змінилося б! Я так перепсував з усіма стосунки, що люди просто не повірили б у ці метаморфози. Їм тільки позбавило себе задоволення говорити правду. Я зовсім не екстреміст, ходжу по лезу тільки тоді, коли справа стосується якихось кардинальних питань, наприклад, мого життя чи долі українського кіно. Наш кінематограф зараз хворий, у ньому панує суцільний сюрреалізм.

— Ну, і як, на вашу думку, його можна «вилікувати»?

— Дуже просто — треба поставити на чолі розумного керівника. Досить однієї людини. Зараз випускають 2—3 фільми на рік. Це вже не колишня потужна кіноіндустрія.

— І у вас є на предмет гідна кандидатура?

— Так, це Леонід Череватенко — розумна, ямуша, інтелігентна, освічена людина і прекрасний організатор. Якби він очолював український кінематограф, ситуація змінилася б на краще вже через рік.

Розмовляла Людмила ПОЛОЖІЙ

Кадр з фільму «Татарський триптих»

Що читає молодь

КНИЖКОВИЙ БУМ: БУДЬ У ФОРМАТІ!

Хоч як дивно, а література нині увійшла в моду. Художня, спеціалізована, навчальна, та, що для душі і серця... І що цікаво, сповідають цю моду здебільшого молоді люди. Прокування та побоювання, що у XXI столітті книжка зникне назавжди, не справдилися. Нині відбуваються пошуки нових жанрів, напрямів, нових авторів. А це книжку хочеться бачити «форматною» — тобто «на часі», смислово, з своїх поглядів. Яскравий приклад такої «форматності» — творчість солістичної української рок-гурту «Фактично Самі» Ірени Карпи, зокрема її «свійські» колоніальний роман «Фройд би плавав». Юна письменниця, яка об'їхала пів Азії, на сторінках роману з нещадною відвертістю розбиває шкатулку бізнесового гламуру (українського), розповідає читачеві про свої пригоди та «сумні історії» на евразійському континенті, дуже хоче висловити маленьку носоіржку та переконана, що зізнаватися в

коханні потрібно такими словами: «Люблю тебе. Дуже багато». «Це андрогінний монстр, який не знає, яку дурницю йому зробити наступної миті. Це надмірний твердий диск з безмежною пам'яттю, здатною перетравити і засвоїти всі ці азійські чунга-чанги... Це королева неполітичності й безсоромності, яка топче традиційну українську цнотливість...», — пишуть про молоді письменниці журналісти, автори-колеги... Її називають Божевільною Безжалюно-Вразливою Дівчиною Без Даху, від її відвертості, напевне, мав би заплакати не тільки Фройд... Однак така

відвертість до вподоби далеко не всім. Дехто переконаний, що така книжка не приносить задоволення чи духовного збагачення. Порожні слова, безсозмісність, знущання над мовою, що лише розбещує читача.

Своєю специфічною філософією і світобаченням можуть поділитися японські письменники. Прихильники Мураками, Кобо Абе, Едогава Рампо, Есімото та ін. захоплюються нестандартними підходами, незвичайною побудовою романів і зовсім іншим, не таким, як у європейців, баченням банальних, але надзвичайно важливих понять. Просто

представники цієї нації пишуть, думають, живуть не по-європейськи і навіть не по-азійськи, а по-японськи.

Досить оригінально замальовує внутрішній світ людини англійські письменники. Пріміром, роман «Волхв» Джона Фаулза, взявши до рук, не відкладаєш, доки не перегорнеш останню сторінку. Великий психологічний експеримент над людиною — з елементами містики, з насміханнями над нездатністю побороти примітивні людські труднощі — бере читач у полю сон сюжетних пристрасей. Та так, що доки таємницю не розгадаєш — про

сон і спокійне життя забудь.

Сучасна «форматна» книжка, як і мода — непередбачувана: з елементами нового віяння, іноді шокуюча, але й сезонна. Тобто, коли, наприклад, рожеві блузочки для дівчат з вітрин модних butikів мозолять очі й випробовують нерви — то ніщо інше, як звичайнісінька «попса». Згадаймо, як свого часу на книжкових прилавках з'явився перший бестселер бразильського письменника Коельо «Алхімік». Громадськість з інтересом поставилася до простеньких сюжетиків письменника, де в головному герої роману кожен читач чомусь віднаходив себе і свято вірив у рожеві мрії, здійснення яких гарантувалося кожному другому. Однак з моменту появи аналогічних «Дявол і сенсьорита Прим», «Вероніка вирішує померти», «Одинадцять хвилин» тощо масова паніка та істе-

рія запанували вдома, у громадському транспорті, на роботі. Ситуація з романами Коельо стала схожою на захоплення дев'яностих детективами, які читали скрізь, і це відштовхувало. Тому нині дедалі частіше повертаються до класики — вишуканої, випробованої часом та історією

...Якось у метро я став свідком чудернацької картини. Навпроти мене стояла дівчинка-підліток. Закутавшись у в'язаний яскравий червоний шарф, вона читала книжку. Пасажири уважно приглядалися до неї, певно, їй не задовольняв зовнішній вигляд дівчини. Усе її обличчя було в пірсингу: губи, ніздрі, брови, язик. А невеличкий татуаж лише доповнював поняття жіночої краси. На високих підборах з короткою хлопчачою зачіскою, з яскравим макіяжем, вона читала... «Злочин і кару» Достоєвського.

Отож будь у форматі! Олександр СУПРУНЕЦЬ

Міжвузівська співпраця

Як стверджують фахівці, останнім часом до школи приходить лише 20—27% здорових дітей і лише 2,0—5,7% закінчують її здоровими. На різні хронічні захворювання нарікають 42% дітей.

Особливе занепокоєння медиків, освітян і громади викликають:

— епідемія СНІДу (за прогнозами експертів, 2010 року від СНІДу помре понад 10% українців, в основному це лихо може торкнутися молодих (20—39-річних) батьків, які залишать сиротами 77 тисяч своїх малих дітей);

— епідемія туберкульозу (за останні 10 років в Україні смертність від туберкульозу зросла у 2,5 рази; щорічно від туберкульозу вже помирає 7,5 тисячі хворих; кожен хворий може інфікувати до 10—15 здорових; серед дітей захворюваність на туберкульоз зросла на 52,5%);

— епідемія алкоголізму і тютюнопаління (за анкетним опитуванням, з алкоголем вже «знайомі» 87% хлопців і 72% дівчат шкільного віку, а тютюнові вироби курять більше половини учнів, не усвідомлюючи великих загроз своєму здоров'ю та здоров'ю своїх майбутніх дітей);

— проблема криміналізації (адже для придбання наркотиків кожен наркоман щодня повинен витрачати від 50 до 100 грн і для добування таких грошей змушений красти або слугувати наркодилером — продавати наркотики та заманювати на голку нові жертви). Отже, наркомані встигають до своєї смерті інфікувати немало нових жертв серед однокласників.

Для вирішення проблеми оздоровлення молодого покоління необхідно об'єднати зусилля медиків і освітян, державних адміністрацій і громадських організацій. Для цього Міжрегіональна Академія управління персоналом разом з Асоціацією медичних працівників створили при Інституті кібернетики МАУП Інформаційно-аналітичний центр дослідження здоров'я молоді. Важливим завданням Центру є інформування учнівської та

студентської молоді про проблеми епідемії і залучення молоді до вивчення цих проблем. У Центрі створено ліцейні класи, де учні загальноосвітніх навчальних закладів Києва поглиблюють знання з математично-комп'ютерних дисциплін і вивчають медичну інформатику. Заняття проходять щосуботи у комп'ютерних класах Інституту кібернетики.

Другим важливим завданням Центру є організація та проведення в МАУП

важливим інформаційним напрямом державної програми охорони здоров'я, спільним завданням освіти і працівників охорони здоров'я. Висловлюючи подяку керівництву МАУП за активну просвітницьку роботу в Голосіївському районі, пан Бодарецький наголосив, що Академія активно формує інтелектуальний потенціал української нації. А здоров'я людини залежить на 50% — від способу життя, на 20% — від довкілля, на 20% —

Він висловив сподівання на успішну співпрацю з МАУП у профілактиці та боротьбі з туберкульозом, адже ліцейці МАУП, отримуючи на заняттях необхідну просвітницьку інформацію, діляться нею з членами своєї родини, друзями.

Національний координатор Європейської мережі шкіл сприяння здоров'ю Анатолій Царенко наголосив, що тільки активна співпраця освітян і медиків, батьків і

матики профілактики наркоманії, тютюнопаління та алкоголізму, створена в МАУП, заслуговує найвищої похвали. Ця виставка засвідчує, що наші діти вміють творчо працювати й подавати корисні ідеї для роздумів дорослих.

У нашому глобально комп'ютеризованому світі вже зароджується нове суспільство — «суспільство мережевих знань», у якому все надбання світової науки стане доступним кожному через інтернет-мережу. Є надія, що це суспільство зможе знайти не тільки способи оздо-

включаючи найновіші здобутки світової науки.

Інститут кібернетики МАУП готує висококваліфікованих фахівців інформаційного забезпечення для систем державного управління, систем управління банками, страхових компаній, систем управління структурами, великими корпоративними підприємствами, тобто фахівців, які оволоділи сучасними математично-комп'ютерними методами прогнозування та управління, зокрема:

— методами системного аналізу і оптимального управління в системах загальнодержавного та регіонального управління;

— методами математичного моделювання, прогнозування й управління фінансово-економічними процесами на макро-економічному рівні і локальних рівнях окремих фінансових установ, банків, підприємств;

— методами оптимізації технологічних процесів;

— методами проектування та супроводження баз даних і баз знань в інтелектуальних системах управління і прийняття оптимальних управлінських рішень;

— методами проектування та адміністрування комп'ютерних мереж;

— методами проектування та супроводження новітніх інформаційних систем електронного бізнесу в інтернет-мережі.

Для підготовки таких фахівців в Інституті створено базу комп'ютеризованого навчання, обладнану сучасною технікою 11 комп'ютерних класів, створено доступ до інтернет-мережі для інтеграції освітньої системи МАУП у світову систему комп'ютеризованого навчання. У наших класах ліцейці проявляють велику зацікавленість не тільки до вивчення комп'ютерної науки «медична інформатика», але й охочо поглиблюють свої знання у математично-комп'ютерних дисциплінах з надією стати студентами-відмінниками МАУП.

Іван БЕЙКО, директор Інституту кібернетики, академік АН ВШУ

ЗДОРОВ'Я ЧЕРЕЗ ОСВІТУ

тематичних науково-методичних семінарів разом з медиками, освітянами, представниками державних структур і громадських організацій, батьків, учнів і студентів, спрямованих на дослідження проблем оздоровлення учнівської та студентської молоді.

На одному з таких семінарів голова правління Міжнародного інституту проблем ВІЛ/СНІДу, професор Еліот Пермолонт (США) навів невістні результати прогнозів ВООЗ, за якими до 2050 року кількість громадян в Україні може скоротитися до 30 млн, якщо не буде вжито нових рішучих заходів. Пан Пермолонт означив із досвідом США у проведенні активної просвітницької профілактичної роботи серед молоді, наголосивши, що просвітницька діяльність МАУП у цьому руслі є добрим прикладом для інших навчальних закладів у поширенні серед молоді кваліфікованої та своєчасної інформації, і висловив сподівання, що це принесе позитивні результати у профілактичній роботі.

Геннадій Бодарецький, начальник Управління охорони здоров'я Голосіївського району державної адміністрації у Києві, зазначив, що Голосіївська райадміністрація інтегрує спільні заходи пропаганди серед учнів і студентів здорового способу життя, вважаючи їх

від спадковості і лише на 10% — від медиків.

На семінарі виступив **віце-президент Всеукраїнської Ради захисту прав пацієнтів, керівник проекту ТАСІС з профілактики туберкульозу у Києві Віктор Сердюк**, який привернув увагу слухачів до проблеми поширення туберкульозу. За його словами, у Києві щотижня реєструють 22 нових захворювань туберкульозу і щоденно п'ятеро киян помирають від цієї недуги.

громади зможе допомогти у поліпшенні здоров'я молоді:

— Беручи до уваги, що МАУП — найбільший ВНЗ України, ми сподіваємося на успішну співпрацю Центру з органами державної влади, громадськими організаціями, міжнародними донорами та Міжнародним альянсом з ВІЛ/СНІДу. Навчальна база Інституту кібернетики справді відповідає міжнародним стандартам. Виставка робіт ліцейців з те-

решення від епідемії наркоманії, а й від епідемії антикультури та антилюдності. За допомогою математично-комп'ютерних методів сучасної кібернетики ми вже можемо успішно вирішувати найскладніші завдання управління, зокрема:

— оптимізувати високотехнологічні процеси і найскладніші системи управління;

— оптимізувати і мікроскопічні мікрохірургічні операції, і макро-економічні загальнодержавні фінансово-економічні процеси великих масштабів;

— прогнозувати не тільки погоду чи курси валют, а й майбутні наслідки законодавчих нововведень у державному управлінні; — здійснювати найскладніші банківські та бухгалтерські операції не тільки на рівні окремих фірм, а й на загальнодержавних (міністерських) рівнях;

— і вже недалекий той час, коли людина змушена буде передати комп'ютеру навіть кермо власного автомобіля (оскільки лише швидкісні комп'ютери зможуть перевести автомобіль через автодорожні перехрестя надшвидкісних автомобільних потоків);

— комп'ютерна інтернет-мережа вже стала найбільшим світовим сховищем-бібліотекою найрізноманітнішої інформації,

ти роботу творчих груп вчителів загальноосвітніх навчальних закладів району з питань формування навиків здорового способу життя задля систематизації перспективного педагогічного досвіду, створити моніторинг стану рівня фізичного здоров'я школярів, аби вести спостереження за станом їхнього здоров'я під час навчання у школі, щоб вміло дозувати розумове і фізичне навантаження, створити міську організацію Європейської мережі шкіл сприяння здоров'ю з осередком у Голосіївському районі на базі Міжрегіональної Академії управління персоналом.

За матеріалами конференції заплановано видати методичну збірку.

Конференція

ОБ'ЄДНАТИ ЗУСИЛЛЯ ЗАРАДИ МАЙБУТНЬОГО

Цими днями у Міжрегіональній Академії управління персоналом відбулася науково-практична конференція «Сприяння реалізації здорового способу життя в загальноосвітніх навчальних закладах району».

У науковому форумі взяли участь науковці, лікарі, журналісти. Зокре-

ма завідувач відділу виховної роботи та захисту прав дитини НМЦ середньої освіти МОНУ Світлана Кириленко, заступник начальника Головного управління освіти Людмила Ващенко, національний координатор Європейської асоціації мережі шкіл сприяння здоров'ю Анатолій Царенко, начальник Управління охорони здоров'я Голосіївського району Геннадій Бодарецький, начальник Управління праці та соціального захисту населення Голосіївського району Ніна Глоба, начальник управління у справах сім'ї, молоді та спорту Голосіївського району Сергій Білецький, завідувач кафедри медичної психології МАУП Анатолій Чуприков та інші.

Привітали учасників зібрання перший віце-президент, ректор МАУП Микола Головатий і начальник Управління освіти Голосіївської районної державної адміністрації В.Те-

левний.

На конференції обговорювалися актуальні питання охорони здоров'я та здорового способу життя молоді.

Цікавою була доповідь Анатолія Царенка. Він дослідив діяльність міжнародного проекту «Європейська мережа шкіл сприяння здоров'ю в Україні». А Світлана Кириленко розповіла про здоров'я дітей і молоді в Україні.

У своєму виступі Людмила Ващенко дослідила науково-експериментальну діяльність з питань збереження здоров'я дитини. Цікавою була доповідь виконавчого директора інформаційно-аналітичного центру дослідження здоров'я молоді МАУП, голови Асоціації медичних працівників Світлани Мартинюк-Гресь «Сучасні підходи до формування здорового способу життя із застосуванням сучасних інформаційних техно-

логій».

«Найголовніше у виконанні державних програм збереження здоров'я — інформаційний напрям, наголосила вона. — У Києві роботою з формування здорового способу життя, профілактичними заходами займаються різні структури та заклади — в системі охорони здоров'я, і поза нею. Свідченням того це зібрання».

Асоціація медичних працівників у співпраці з Управлінням охорони здоров'я, науково-дослідними інститутами та громадськими організаціями спрямовує свою спільну діяльність на вирішення нагальних проблем, пов'язаних зі здоров'ям населення. Усі без винятку покладають великі сподівання на поліпшення ситуації. Медичні працівники вкрай схвилювані невістним прогнозом, тому саме профілактика хвороб і зміцнення здоров'я підрастаючого покоління — першочергові завдання

Філії

СТУДЕНТСЬКІ ГУРТКИ ВІДКРИВАЮТЬ НОВІ ОБРІЇ

Однією з найважливіших особливостей роботи вищих навчальних закладів у сучасних умовах є підготовка молодих спеціалістів, які не тільки набувають професійних якостей, а й збагачуються науковим і практичним світоглядом і навиками самостійно орієнтуватися у складних виробничих і життєвих ситуаціях. Іншими словами, сучасний фахівець, незалежно від профілю, — це не тільки професіонал в обраній ній сфері діяльності, а й людина, яка вільно орієнтується у галузях, близьких до її спеціальності. Як каже англійці: «що знає про Англію той, хто тільки Англію і знає?»

Дуже корисна форма вироблення у студентів навичок і вмінь самостійного наукового і практичного мислення — їх участь у роботі наукових студентських гуртків, одним з головних завдань яких є прищеплення смаку та любові до самостійної наукової роботи. Організація таких гуртків має в нашій країні давню традицію, яка вже не раз підтвердила свою життєздатність.

Діє такий науковий студентський гурток у Дніпропетровському інституті Міжрегіональної Академії управління персоналом. До участі в його роботі долучилися студенти економічного факультету А. Сенюра, А. Лобода, О. Бирик, К. Коваленко, А. Фененко, Ю. Шишик та інші. Перше організаційне засідання гуртка було присвячене окресленню кола завдань і регламенту його роботи. Керівник і організатор гуртка завідувач ка-

федри економіки професор Л. Ульянова наголосила на значенні самостійної наукової роботи студентів у формуванні в них якостей сучасного спеціаліста, який володіє знаннями, необхідними для роботи, — і в народному господарстві, і у вищих навчальних закладах.

У засіданні гуртка брав участь заслужений викладач, професор Інституту економіки Дніпропетровського національного університету Юрій Карцев, який розповів студентам про значення наукових студентських гуртків у підготовці наукових і викладацьких кадрів найвищої кваліфікації. Він зазначив, що більшість викладачів вищих навчальних закладів і вчених починали свою діяльність саме з участі в роботі наукових студентських товариств. Шлях до найвищої сходинки в науковій кар'єрі виглядає приблизно так: доповідь на засіданні гуртка, доповідь на факультетській конференції з публікацією наукових робіт студентів, конференції та олімпіади між ВНЗ, переможців яких запрошують на навчання в магістратуру або аспірантуру. А далі — наукова робота на університетській кафедрі, підготовка та захист кан-

дидатської і докторської дисертації. Як у природі: від малого джерельця до повноводного моря. Увесь цей шлях пройшов і Юрій Карцев, який починає з перших доповідей у студентському науковому гуртку політекономії, потім брав активну участь в обласних наукових конференціях студентів, закінчив аспірантуру і вже більш як 50 років працює в Дніпропетровському національному університеті. Юрій Андрійович закликав студентів ніколи не зупинятися на досягнутому, постійно поповнювати отримані в Академії знання.

На останньому засіданні гуртка студенти обговорили статтю в одній з газет, де йдеться про студентське життя українського Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, спогади її однокурсників про навчання в Дніпропетровському національному університеті (тоді ДДУ), про вміння Юлії Володимирівни активно працювати на семінарах і висловлювати свою думку з усіх питань. До речі, Юрій Андрійович завідував кафедрою політекономії за часів навчання Юлії Тимошенко в університеті, і наші гуртківці впізнали його на вміщеній у газеті випускній фото-

графії Прем'єра. «Справді, — зазначив Юрій Карцев, — мені дуже приємно, що випускники 1984 року так високо оцінили мою педагогічну майстерність і навіть пригадали проблеми, які ми колись обговорювали. І це не випадково. У ті роки на економічних факультетах особливу увагу приділяли політекономії. І хоча вона була ідеологізованою (цього в той час не можна було уникнути), але та кількість годин, яку відводили для цієї дисципліни, давала змогу не тільки ознайомити студентів з основними економічними категоріями, законами і механізмами їхньої дії, а й засвоювати всі фундаментальні положення».

Анжеліка Федько, в.о. директора Дніпропетровського інституту МАУП

Процес становлення нової держави, фундаментальне оновлення законодавства, судової реформи та необхідність посилення захисту прав і свобод, створення ефективно діючої ринкової економіки та захист українського підприємництва, боротьба зі злочинністю потребують відповідного рівня підготовки юристів.

Як засвідчує практика, студенти вищого навчального закладу часто відчувають себе неготовими до практичної юридичної роботи. Саме тому потрібні більше уваги приділяти практичним заняттям, які допомагали б майбутнім фахівцям швидше і досконаліше оволодіти своєю професією.

Цей постулат узав на озброєння студентський юридично-консультативний центр «Правничі клініки», створений при Інституті права ім. князя Володимира Великого Міжрегіональної Академії управління персоналом. Діяльність правничої клініки здійснюється на підставі Закону України «Про освіту», Указу Президента України «Про національну програму правової освіти населення», Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження програми розвитку юридичної освіти на період до 2005 року». Окрім студентів Академії, у роботі клініки беруть участь працівники правління юстиції та адвокатського об'єднання «Незалежний Київський адвокатський центр», які спільно з викладачами-кураторами МАУП приймають громадян на безоплатній основі.

Основні напрями співпраці Академії з адво-

Знаю як!

«ПРАВНИЧА КЛІНІКА» ПОРАДИТЬ

лених перед «Правничою клінікою». Безпосередньо у цьому бере участь голова адвокатського об'єднання доктор філософії в галузі права Сергій Шаповалов.

«Правничі клініки» надає безплатну правову допомогу з питань захисту конституційних прав і свобод громадян та організації, цивільного, житлового, сімейного, трудового

конкретної роботи в реальних умовах, вироблення творчого дослідницького підходу до професійної діяльності. Поряд з практичними галузевими знаннями студент має можливість здобути навички роботи у колективі, командної роботи, роботи з документами, спілкування з клієнтом, ефективної організації робочого часу.

У клініці існує конкурсний відбір. Нині з 315 студентів-правників III—IV курсів стаціонару вищого навчального закладу участь у роботі клініки беруть лише 27.

Окрім надання правової допомоги громадянам, планом роботи правничої клініки на 2005 рік передбачено підготовку студентами за результатами своєї роботи у клініці наукових статей і повідомлень, курсових і дипломних робіт, аналізу та узагальнення звернень громадян, проведення круглих столів спільно з кваліфікованими юристами-практиками, працівниками суду, адвокатури та юстиції. Заплановано також проведення науково-практичного семінару «Актуальні питання цивільного та сімейного права», візиту студентів-консультантів клініки у суди та судові засідання, розроблення навчально-методичних посібників за галузевим спрямуванням.

«Правничі клініки» допомагає студентам відчувати себе справжніми фахівцями. Отож у найближчих планах — розширити мережу і створити філії студентського юридично-консультативного центру.

катським об'єднанням — організація та забезпечення участі адвокатів у наданні консультацій населенню з правових питань, допомога студентам у їхньому своєчасному, відповідно до вимог чинного законодавства, якимому вирішенні завдань через закріплення кваліфікованих адвокатів для безпосереднього керівництва студентами-консультантами, створення необхідних умов для виконання студентами завдань, постав-

права і соціального забезпечення, правового регулювання та інвестиційної діяльності, захисту прав молоді та неповнолітніх тощо.

Діяльність клініки є органічною частиною навчального процесу, вона займається навчальними планами МАУП, створення умов для закріплення та поглиблення знань студентів, формування професійних умінь і навичок для прийняття самостійних рішень під час виконання

До речі

23 березня в Інституті права імені князя Володимира Великого відбувся круглий стіл «Твоя професія — юрист» і урочисте засідання «Правничої клініки», яка, діючи при Управлінні юстиції Голосіївського району Києва, надає безплатну юридичну допомогу громадянам.

Клініку, яка працює з вересня 2004 року, очолює заступник директора Інституту права Юрій Ящуринський. За цей час розглянуто понад 500 справ.

Адвокати «Правничої клініки» супроводжують усі етапи операцій з нерухомістю. У клініці працюють студенти і випускники Інституту права Міжрегіональної Академії управління персоналом. Під

час урочистого засідання кращі з них: Євген Цикулін, Андрій Оберемчук, Тарас Кривенко, Валентин Румянцев і Андрій Мельник отримали почесні грамоти-подяки. Бездоганна фахова підготовка, професіоналізм і відповідальність дають їм можливість реалізувати свій потенціал на практиці. Таким чином молоді юристи Академії з III курсу починають адвокатську практику і приносять користь суспільству. Крім карлового забезпечення, МАУП узяла на себе матеріальну підтримку «Правничої клініки».

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ (МАУП)
Академія за видачі ІІ кваліфікаційних рівнів Міністерством освіти і науки України

ОГОЛОШУЄ НАБІР НА ПЕРШУ ТА ДРУГУ ВІЩУ ОСВІТУ:

<ul style="list-style-type: none"> ● МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЇ ● МЕНЕДЖМЕНТ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ● УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ І ЕКОНОМІКА ПРАЦІ ● ПРАВОЗНАВСТВО ● ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНОСТІ ● ФІНАНСИ ● БАНКІВСКА СПРАВА ● ОБЛІГ І АУДИТ ● МАРКЕТИНГ ● СОЦІОЛОГІЯ ● СОЦІАЛЬНА РОБОТА ● СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ● ПСИХОЛОГІЯ (в т.ч. медична) ● ПОЛІТОЛОГІЯ ● ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ ● ПРИКЛАДНА МАТЕМАТИКА ● ПЕРЕКЛАД (АНГЛІЙСЬКА, НІМЕЦЬКА МОВИ) ● МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ ● КУЛЬТУРОЛОГІЯ 	<p style="text-align: center;">ДІЯЛЬНІЙ ДІЯЛОМ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● мовознавчий спеціаліст; ● бакалавр; ● спеціаліст; ● перекладач; ● магістр.
---	---

Забезпечення підручниками

Форми навчання: ДЕННА, ВЕЧІРНЯ, ЗАОЧНА, ДИСТАНЦІЙНА (в т.ч. за допомогою Internet-технологій).

Військова кафедра: підготовка офіцерів заласу та менеджерів оборонної сфери.

МОЖЛИВЕ НАВЧАННЯ З ОПЛАТОЮ В РОЗСТРОЧКУ
 * без застави * термін погашення — до 10 років

МАУП є членом Міжнародної асоціації університетів, Європейської мережі університетів безперервної освіти, Інституту міжнародної освіти (США).

Приймаються без іспитів випускники Підготовчого відділення МАУП — на І курс, коледжі та технікуми — на ІІ-ІІІ курс, бакалаврати — на ІV-IV курс.

Анжеліка Федько, в.о. директора Дніпропетровського інституту МАУП

03039 Київ, вул. Фрометівська, 2, МАУП-47
 (044) 490-95-05, 264-10-51, 494-47-47
 iapm@iapm.edu.ua, www.iapm.edu.ua

1 КВІТНЯ — ДЕНЬ СМІХУ ДОРВАЛИСЯ

Не давайте дітям сірники, а дурневі — свободу.

Я не про дівчат. І не про спіднички. Нехай піднімають, доки хочуть, чи опускають, доки можуть. Хоч, правду кажучи, шокує. Інколи очі рогом лізуть. Але тут, як кажуть поляки, справа панська. Не хочеш — не дивись. Ніхто тебе за носа до її спідниці не прив'язав. То ж нічого нарікати на сексуальний бум. Десятьками років ми засвоювали, що «человек — это звучит гордо». А «гордость» не дозволяла піднімати спідницю вище намічених партією рубежів.

Тепер рубежів нема. Тепер є свобода. І ми дорвалися. Як дурневі до сметани. Хто що хоче, те й робить. Що кому забредє в голову, те й меле. Щотретій — пророк, щодругий — екстрасенс. Кожен у космос має шліфун. Кожен із Божом за «Ти».

Сам безнадійно хворий, а інших лікує.

Один мені каже: — Ви дуже худий. Вам треба поправлятися. Іхте пошехонський сир.

По-перше, не худий, а тендітний. По-друге, я не

пороса, що в мене на животі має бути сало. Потрете, пошехонський сир негативно впливає мені на зір. Як побачу ціну — в очах темніє. І голова крутиться.

Всі дуже вчені. Явно гонить бормотуху, явно нею торгує, а цинічно заявляє:

— До мене так притягує чоловіків тому, що в мене позитивна аура...

У неї не аура, а бермудський трикутник. Кілограм на дев'яносто потягне. Без спідниці. У тієї «аури» така сила, що слона до себе притягне. А п'яного — і поготів...

Яксь ми ніби скажени. Правда нам дуже довго робили «прививки». Аби мали гнів «осудять міжнародний імперіалізм». За нам показували «врага» за рубежами, аби ми не бачили «врага» на своїй шні.

Імперіалізму вже нема. Ті, що нам показували, кого «осудять», об'явилися з тими, на кого показували. Приватизували усі, що їм сподобалося. А нам позоставили гнів. І ми кусаємо один

одного. І самі себе кусаємо. Як скорпіони.

До речі. Про приватизацію. Ваня Молдавван прийшов у відповідну інстанцію. Кажє: «Хочу приватизувати ферму». Йому відповідають: «Не можна. Ферму вже приватизували. Депутати-аграрії. Можете приватизувати бугая. Де хочете, тримайте, чим хочете, годуйте. Потім м'ясо здасте колгоспу, шкіру — державі. Собі зоставите ратиці, роги і хвіст. З ратиці можна зробити попільничку, з рога дудку. А хвіст даруєте комусь як сувенір...»

У нас при владі сидять спеціалісти. Один одному тираємо палки в колеса, а всі разом репетуємо, що нам не дають іхати. Один одного обдираємо, як Сидорову козу, а репетуємо, що обдирають нас. Один одного б'ємо на совість, а власну совість загнали глибоко в трубу. І вважаємо, що вона, як апендикс. Рудиментарний відросток. Користі не приносить, а жити заважає...

Словом, дорвалися до свободи. І...зарвалися...
Евген ДУДАР

на енергоносії. Так жонглюють тими «енергоносіями», що вірус носійства перекочував навіть в інтимну сферу.

Прийшов закоханий Федя до милої Люсі і натякає, що в його серці вулкан. І погасити цей вулкан можна лише спільними зусиллями. І вона йому категорично:

— Гони валюту! Енергоносії подорожчали... Руміна ціни підняла.

Ніби вона також на газі працює. Чи на бензині. Ніби для того, щоб обняти Федю, вона мусить сягнути руками поза Уралом.

Отакий рекет. Свобода свавілля. Один одному тираємо палки в колеса, а всі разом репетуємо, що нам не дають іхати. Один одного обдираємо, як Сидорову козу, а репетуємо, що обдирають нас. Один одного б'ємо на совість, а власну совість загнали глибоко в трубу. І вважаємо, що вона, як апендикс. Рудиментарний відросток. Користі не приносить, а жити заважає...

Словом, дорвалися до свободи. І...зарвалися...
Евген ДУДАР

Де ти, Вінні?

Працювати хочеться...

Порада: стримуйте свої інстинкти...

Ех, покатайся!

Пропоную дружбу

Знаку не було...

Командир — екіпажу: «Тепер маємо скласти чіткий план дій...»

ТЕЗИ І АНТИТЕЗИ ВОЛОДИМИРА ГОЛОБОРОДЬКА

Всі ми атеїсти щодо чужих богів.

Чужі достоїнства звичайно гірші за власні хиби.

Дай кулаки добру, так зло відразу оголосить себе добром.

Коли зло бореться зі злом, одне з них звичайно вважають добром.

У боротьбі з кар'єризмом теж можна зробити кар'єру.

Ще ніхто не жив у тісноті без образи.

Добре сміється той, хто сміється за власним бажанням.

Наклепник особливо нестерпний, коли говорити правду.

Ми любимо тих скромників, які ні на що не претендують.

Немовляти дали пустушку. Так відбулася перша зустріч з неправдою.

Опущена голова — запрошення сісти на шию.

Коли бракує овочів, вегетаріанці звірюють.

Чим більше людина, тим легше її працю схожа на подвиг.

Йому так мало платили, що він мусив бути

свідомим.

Хоча б яким ти не був скромним, людям однак хочеться, щоб ти був ще скромнішим.

Якщо в тебе є совість, то й сто способів не допоможуть тобі розбагатіти.

Не муч інших своїми успіхами.

За доброго батога і пряники не потрібні.

Криві люстра роблять пикі нормальними.

Коли вбиральня зачінена, хочеться платити за користування нею.

Щоб оцінити людину,

уявіть, чого вона варта без посади.

Щоб бути значним, треба стояти попереду нулів.

Якщо спіймана риба мовчить, це не означає, що її нічого сказати.

Там, де не судять переможця, панує беззаконня.

Щоб не потрапити на передову, в тилу творив чудеса героїзму.

На поворотах історії фланги змінюються.

Коли любиш Батьківщину, влада не має великого значення.

КАБЕЛЬ ІНВЕСТ
електротехнічна компанія

КАБЕЛЬ
ПРОВІД
ЕЛЕКТРОВДИГУНИ
ПЕРЕТВОРЮВАЧІ
ЧАСТОТИ
ТРУБИ ГОФРОВАНІ ТА ЖОРСТКІ
КОРОБИ, ЛОТКИ МЕТАЛЕВІ

МАГАЗИН "КІВ" — Київ, вул. ГРИГОРІВ, 35
МАГАЗИН "КАТЕК" — Київ, вул. ДАВІДОВСЬКА-КОМАРА, 3
МАГАЗИН "ІП" — Київ, вул. ДАВІДОВСЬКА-КОМАРА, 3
МАГАЗИН "ІП" — Київ, вул. ДАВІДОВСЬКА-КОМАРА, 3

тел.: (044) 236-19-06
www.ci.kiev.ua
e-mail: catec@i.kiev.ua

"Черемош"
Гостинний Двір

Запрошує провести відпочинок у Карпатах (Яремча)

Пропонуємо до Ваших послуг:

- одно-двокімнатні (2-3-х місні) номери зі зручностями;
- бар-ресторан "Черемош" (на 32 місця);
- колиба (на 30 місць);
- сауна (на дровах);
- басейн;
- більярдний зал з каміном;
- катання на підвісній канатній дорозі;
- парковка для автомобілів.

Вартість:

- проживання від 80 грн. за добу;
- харчування (триразове) від 43 грн.

Ціна 2005 м. не враховує спож.

Довжина гірськолижних трас від 50 м до 1000 м

В радіусі 500 м знаходяться 11 підйомників

НАША АДРЕСА:
Івано-Франківська обл., м. Яремча, с. Яблуниця
тел. 8(03434) 3-64-92

ПРИЄМНОГО ВАМ ВІДПОЧИНКУ!

ІНТЕРЕСУЄТЬСЯ ЗАКАЗНИМИ ПІСНЯМИ
НАПИСАНИМИ НА ЗАКАЗ ПЕРСОНАЛУ

ПЕРСОНАЛ ПЛЮС

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ —
АТЗТ Міжрегіональна Академія
управління персоналом
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
Україна 03039, Київ,
вул. Фрометівська, 2, МАУП,
«Персонал Плюс».
Тел.: (044)490-95-19
e-mail: pplus@iapm.edu.ua

Рестраційне свідоцтво КВ № 6562
від 1.10.2002
Підписано до друку 29.03.2005
Зам.
Наклад — 63 000 прим.
Друкарня «Інтерекспресдрук»
03134 Київ, вул. Сім'ї Сосніних, 3

Головна редакція
періодичних видань МАУП
Шеф-редактор
Юрій БОНДАР
Головний редактор
«Персонал Плюс»
Юлія КОСІНСЬКА
Погляди авторів можуть не збігатися
з позицією редакції